

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR

Prejeto: 16 -11- 2015

Sifra: 010-02/15-26/1

Povezava:

EPA: 888-VII

EU:

T: +386 1 478 1000 Sign. zn.:

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

Kratika:

Predsednik Državnega zbora

EVA: 2013-3340-0029
Številka: 00716-14/2015/13
Datum: 13. 11. 2015

Vlada Republike Slovenije je na 63. redni seji dne 13. 11. 2015 določila besedilo:

– Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih – prva obravnava,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- mag. Julijana Bizjak Mlakar, ministrica za kulturo,
- Anton Peršak, državni sekretar, Ministrstvo za kulturo,
- Klemen Kraigher Mišič, v. d. generalnega direktorja Direktorata za medije, Ministrstvo za kulturo,
- Branko Jezovšek, višji svetovalec, Ministrstvo za kulturo,
- Matej Srdinšek Firm, višji svetovalec, Ministrstvo za kulturo.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga: 1

PRVA OBRAVNAVA
EVA 2013-3340-0029

PREDLOG ZAKONA
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O MEDIJIH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Mediji predstavljajo temeljni element vsake demokratične družbe, saj si njenega obstoja in razvoja ni možno predstavljati brez njihovega delovanja. Svoboda izražanja, ki jo v največji meri izvršujejo ravno mediji, pomaga vzpostavljati in oblikovati nepristransko informirano javnost, pogojuje njeno sposobnost za nadziranje vseh vej oblasti in zagotavlja učinkovito delovanje politične opozicije vsakokratni oblasti. Svoboda izražanja na podlagi prvega odstavka 39. člena Ustave Republike Slovenije zato uživa posebno varstvo kot človekova pravica in od države zahteva sprejem ustreznih predpisov, ki naj zagotovijo, da bodo lahko mediji samostojno izvrševali svoje funkcije pri svobodnem oblikovanju javnega mnenja.

Področje medijev je v Republiki Sloveniji urejeno pretežno z naslednjimi predpisi:

1. Zakoni:

- Zakon o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAvMS, 47/12 in 47/15 – ZZSDT)
- Zakon o avdiovizualnih medijskih storitvah (Uradni list RS, št. 87/11)
- Zakon o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 96/05, 109/05 – ZDavP-1B, 105/06 – odl. US, 26/09 – ZIPRS0809-B in 9/14)
- Zakon o Slovenski tiskovni agenciji (Uradni list RS, št. 50/11)

2. Podzakonski predpisi:

- Pravilnik o načinu vodenja in postopku za vpis ter o posredovanju podatkov iz razvida medijev (Uradni list RS, št. 58/01 in 94/02)
- Odlok o ustanovitvi Sveta za radiodifuzijo (Uradni list RS, št. 62/01, 115/06, 100/07 in 30/12)
- Uredba o načinu in kriterijih za oblikovanje seznama najpomembnejših dogodkov (Uradni list RS, št. 105/01)
- Uredba o merilih oziroma pogojih za določitev slovenskih avdiovizualnih del (Uradni list RS, št. 105/01)
- Uredba o postopku in podrobnejših merilih za pridobitev statusa samostojnega novinarja in za vodenje razvida kot javne knjige (Uradni list RS, št. 105/01)
- Pravilnik o merilih za opredelitev vsebin lastne produkcije (Uradni list RS, št. 77/02)

- Pravilnik o programih posebnega pomena (Uradni list RS, št. 85/02)
- Sklep o določitvi seznama najpomembnejših dogodkov (Uradni list RS, št. 18/03)
- Uredba o izvedbi rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje projektov iz proračunske postavke za avdiovizualne medije (Uradni list RS, št. 52/03, 35/04, 34/06 in 1/11)
- Uredba o izvedbi rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje ustvarjanja programskih vsebin medijev (Uradni list RS, št. 78/06, 4/11 in 8/12)
- Javni poziv za zbiranje predlogov možnih kandidatov za člane Sveta za radiodifuzijo (Uradni list RS, št. 98/06)
- Statut javnega zavoda Radiotelevizije Slovenija (Uradni list RS, št. 106/06 in 9/12)
- Pravilnik o določitvi vizualnega in akustičnega opozorila za programske vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike (Uradni list RS, št. 39/07)
- Splošni akt o zaščiti otrok in mladoletnikov v televizijskih programih in avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo (Uradni list RS, št. 84/13)
- Splošni akt o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (Uradni list RS, št. 95/06 in 25/07)
- Metodologija nadzorstva avdiovizualnih medijskih storitev in radijskih programov (Uradni list RS, št. 31/12)
- Splošni akt o prigrisatvi avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo (Uradni list RS, št. 35/12)
- Splošni akt o načinu ugotavljanja pokritosti prebivalstva na območju Republike Slovenije z analognimi prizemnimi radijskimi ali televizijskimi programi, ki se razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiodifuzijo (Uradni list RS, št. 138/06)
- Splošni akt o promocijskem umeščanju izdelkov in sponzoriranju (Uradni list RS, št. 44/12)
- Pravilnik o načinu izračuna plačil na podlagi dovoljenja za izvajanje televizijske dejavnosti oziroma vpisa v uradno evidenco ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo (Uradni list RS, št. 72/12)

Do zadnje večje spremembe medijske zakonodaje je prišlo konec leta 2011, ko je državni zbor sprejel Zakon o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS), ki je v slovenski pravni red prenesel evropsko Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah. ZAvMS je na ta način razveljavil oziroma posegel v dobršen del Zakona o medijih (ZMed), ki je urejal televizijske programe.

Zadnji poskus celovite spremembe tako zakona o javni radioteleviziji v letu 2010 kot tudi krovnega medijskega zakona v letu 2011 pa se je končal z zavrnitvijo na referendumu oziroma že ob prvem branju v državnem zboru.

Medijska zakonodaja, na čelu z ZMed, je nujno potrebna temeljite prenove in posodobitve. Ta pa mora temeljiti na nacionalnem strateškem dokumentu, ki bo na podlagi analize obstoječega stanja in primerjalnopravnega pregleda ureditev področja v drugih evropskih državah podal smernice za razvoj medijske krajine v Sloveniji, kar je kot ključen cilj soglasno potrdil tudi Državni zbor Republike Slovenije v Resoluciji o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017.

Predmetni predlog zakona iz navedenega razloga še nima ambicij po celovitem urejanju medijskega področja, temveč želimo z njim popraviti le nekatere vsebinske pomanjkljivosti in nejasnosti, zaradi katerih posameznih določb ni možno dosledno izvajati, na kar so nas v zadnjih letih opozarjali tako pristojni Inšpektorat Republike Slovenije za kulturo in medije (IRSKM) oziroma nacionalni regulator Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (AKOS), Ustavno sodišče Republike Slovenije kot tudi sami naslovniki določb.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

S predlogom zakona se sledi naslednjim ciljem:

- večja jasnost in določnost predpisa, ki jo dosegamo z odpravo nekaterih vsebinskih pomanjkljivosti in nejasnosti;
- zagotovitev učinkovitejše samoregulacije sovražnega oziroma žaljivega govora na spletu in posledično njegovega zmanjšanja;
- odprava neskladja z Ustavo Republike Slovenije;
- večja zaščita in promocija slovenskega jezika ter ohranjanje slovenske kulturne in nacionalne identitete pri predvajanju obveznega deleža slovenske glasbe;
- večja hitrost in učinkovitost inšpekcijskega nadzora.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od temeljnih načel, na katerih sloni Zakon o medijih – to so zaščita slovenskega jezika, svoboda izražanja, svoboda razširjanja programskih vsebin, prepoved spodbujanja k neenakopravnosti in nestrpnosti, zaščita otrok in mladoletnikov, zaščita medijskega pluralizma, novinarska avtonomija itd.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne vsebinske rešitve, ki jih prinaša predmetni predlog zakona, se nanašajo na:

- obveznost oblikovanja pravil za komentiranje;
- določitev roka za vložitev zahteve za objavo popravka;
- obveznost predvajanja najmanj polovičnega deleža že doslej določene kvote slovenske glasbe podnevi med 6. in 22. uro;
- nadzor nad izvajanjem zakona.

Obveznost oblikovanja pravil za komentiranje:

Predlog zakona v tem delu sledi samoregulativni in sodni praksi v zvezi z ureditvijo komentiranja v medijih. S predlagano rešitvijo določamo obveznost izdajatelju, ki omogoča komentiranje v okviru svojega medija, da oblikuje pravila komentiranja in jih javno objavi na primernem mestu v mediju. Komentar, ki ni v skladu z objavljenimi pravili, mora biti umaknjen v najkrajšem možnem času po prijavi oziroma najpozneje v enem delovnem dnevu po prijavi. S tem se ne uvaja cenzura komentiranja, saj medij sam določi pravila komentiranja in mora umakniti sporni komentar šele po prijavi. Nekateri spletni mediji takšno samoregulatorno prakso izvajajo že sedaj, s predlagano ureditvijo pa bodo navedene zahteve postale obvezne za vse medije, ki omogočajo komentiranje, kar bo pomenilo učinkovitejšo samoregulacijo sovražnega oziroma žaljivega govora na spletu in posledično vodilo v njegovo zmanjšanje, kar je tudi eden od ciljev iz Resolucije o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za obdobje 2012–2016.

Predlagana rešitev je povezana z vprašanjem odgovornosti za objavljene vsebine, ki je ustrezno rešeno že v veljavni določbi tretjega odstavka 18. člena ZMed, ki določa, da odgovorni urednik odgovarja za vsako objavljeno informacijo.

To vprašanje je obravnavalo tudi Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljnjem besedilu: ESČP) v zadevi Delfi AS proti Estoniji. ESČP je ob presoji 10. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah (v nadaljnjem besedilu: EKČP) ugotovilo, da estonska sodišča v konkretnem primeru, s tem ko so vzpostavila odgovornost novičarskega portala Delfi za komentarje ekstremne narave, ki predstavljajo očiten sovražni govor in pozivanje k nasilju, niso kršile 10. člena EKČP. ESČP se je tako postavilo na stališče, da je državi dovoljeno sodno sankcionirati strožjo odgovornost medija za dopuščanje objave tovrstnih komentarjev oziroma je menilo, da je takšna ureditev primerna.

Določitev roka za vložitev zahteve za objavo popravka:

S predlogom zakona se določa rok za vložitev zahteve za objavo popravka. Objava popravka se tako lahko zahteva v 30 dneh od dneva, ko je zainteresirana oseba izvedela za objavo obvestila, vendar najpozneje v treh mesecih od objave obvestila. Zadevno spremembo je zahtevalo ustavno sodišče v odločbi št. U-I-95/09-14 z dne 21. oktobra 2010. Ustavno sodišče je namreč odločilo, da je drugi odstavek 26. člena ZMed v neskladju z ustavo, da mora Državni zbor Republike Slovenije ugotovljeno neskladje odpraviti v roku šestih mesecev po objavi te odločbe v Uradnem listu

Republike Slovenije in da se do odprave ugotovljenega neskladja objava popravka lahko zahteva v tridesetih dneh od dneva, ko je zainteresirana oseba izvedela za objavo obvestila, vendar najkasneje v treh mesecih od objave obvestila.

Obveznost predvajanja slovenske glasbe podnevi med 6. in 22. uro:

Z novim 86.a členom določamo zahtevo, da mora biti najmanj polovica deleža slovenske glasbe iz 86. člena zakona predvajana v dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro, kar je bil sicer eden od osnovnih namenov kvote slovenske glasbe, vendar v praksi nemalokrat zlorabljen. Namen umestitve deleža slovenske glasbe v dnevni čas predvajanja je zagotavljanje večje dostopnosti slovenske glasbe v času, ko je dosegljivost potencialnemu poslušalstvu največja. S tem ukrepom v povezavi z že veljavnimi deleži slovenske glasbe, v katere s predlogom zakona ne posegamo, želimo omogočiti, da je medijski prostor odprt za predstavljanje slovenske glasbene ustvarjalnosti oziroma da se na javnih frekvencah slovenskih radijskih postaj v vsakem trenutku poslušanja lahko sliši slovenska beseda.

S predlogom zakona namreč nadalje določamo zahtevo, da mora najmanj 70 odstotkov slovenske glasbe, predvajane med 6. in 22. uro, predstavljati glasba, ki je izključno ali v večinskem delu izvajana v slovenskem jeziku, razen ko gre za radijske in televizijske programe, ki pretežno predvajajo instrumentalno glasbo. S tem ukrepom želimo zaščititi slovenske poslušalce, da bodo lahko v času med 6. in 22. uro v minimalnem deležu poslušali glasbo tudi v slovenskem jeziku. Zaščita in promocija slovenskega jezika in s tem ohranjanja slovenske kulturne in nacionalne identitete je že od vsega začetka urejanja tega področja eden od njegovih namenov in ciljev. V preostalem dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro pa se na ta način s preostalimi 30 odstotki spodbuja tudi druga ustvarjalnost slovenskega izvora, vključno z glasbo pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti in romske skupnosti v jezikih teh skupnosti. Izven navedenega oddajnega časa trenutna ureditev ostaja nespremenjena.

S predlogom zakona tudi določamo, da mora določen minimalen delež predvajane slovenske glasbe predstavljati slovenska glasba, prvič predvajana pred največ dvema letoma (najmanj četrtino deleža iz prvega odstavka 86.a člena). S tem ukrepom želimo spodbujati odpiranje medijskega prostora novi in mladi ter manj uveljavljeni glasbeni ustvarjalnosti. Z namenom ureditve izvajanja določbe o zagotavljanju deleža slovenske glasbe, prvič predvajane pred največ dvema letoma, in njenega nadzora uvajamo tudi javno evidenco glasbe, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za kulturo. Obveznost zagotavljanja deleža slovenske glasbe, prvič predvajane pred največ dvema letoma, pa ne velja v času, ko je za zagotavljanje deleža te glasbe, glede na podatke iz evidence ministrstva, pristojnega za kulturo, na voljo manj kot 100 skladb.

Nadzor nad izvajanjem zakona:

Predlagana ureditev spreminja določbe o inšpekcijskem in prekrškovnem nadzoru nad izvajanjem zakona. Po veljavni ureditvi inšpekcijski nadzor opravlja Ministrstvo za kulturo, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve (v nadaljnjem besedilu: AKOS) pa le strokovno nadzorstvo nad izvajanjem posameznih zahtev in omejitev na področju radijskih in televizijskih programov, pri čemer nima možnosti izreka kazenske sankcije (globe). S prenosom opravljanja inšpekcijskega in prekrškovnega nadzora nad izvajanjem zakonskih določb – in sicer določb o radijskih in televizijskih programih posebnega pomena, programskih zahtevah in omejitvah, ki po tem zakonu veljajo za radijske in televizijske programe, ter določb o izvajanju radijske in televizijske dejavnosti – na en organ, tj. AKOS, bo zato dosežena večja hitrost in učinkovitost postopkov nadzora. V vseh ostalih primerih pa bo nadzor, tako kot do sedaj, še vedno opravljalo Ministrstvo za kulturo oziroma njegov organ v sestavi, tj. Inšpektorat Republike Slovenije za kulturo in medije. S predlagano ureditvijo sledimo rešitvi iz Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS), kjer inšpekcijski in prekrškovni nadzor že v celoti opravlja AKOS. Po evropski Direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki jo je v slovenski pravni red prenesel ravno ZAvMS, je namreč predvideno, da regulacijo televizijskih programov opravlja neodvisen regulatorni organ, kar AKOS kot neodvisna javna agencija vsekakor je.

S predlogom zakona smo glede na specifičnost predmeta zakonskega urejanja tudi natančneje določili postopnost v postopkih izreka inšpekcijskih ukrepov AKOS. Ta mora v primeru ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti najprej pisno opozoriti izdajatelja in odrediti, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šestih mesecev. Kadar izdajatelj nepravilnosti in pomanjkljivosti ni mogel odpraviti v postavljenem roku zaradi objektivnih

okolščin, ki niso na njegovi strani, mora AKOS odrediti nov rok za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šestih mesecev. Če izdajatelj po poteku roka ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, AKOS začasno prekliče dovoljenje za največ 24 ur. Če izdajatelj kljub začasnemu preklicu dovoljenja najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, AKOS začasno prekliče dovoljenje za največ 48 ur. Če izdajatelj kljub drugemu začasnemu preklicu dovoljenja za največ 48 ur najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, AKOS razveljavi dovoljenje.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva. Ministrstvo za kulturo bo evidenco skladb iz 86.a člena, ki sodijo v okvir slovenske glasbe, prvič predvajane pred največ dvema letoma, vodilo z obstoječim kadrom in v okviru obstoječih delovnih nalog. Postopek priglasitve skladb bo v največji možni meri poenostavljen, avtomatiziran (prek spletnih vmesnikov). Uvedba in vodenje zadevne evidence skladb zato ne bo imelo finančnih posledic za državni proračun.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev v državnem proračunu. Ministrstvo za kulturo bo evidenco skladb iz 86.a člena, ki sodijo v okvir slovenske glasbe, prvič predvajane pred največ dvema letoma, vodilo z obstoječim kadrom in v okviru obstoječih delovnih nalog. Postopek priglasitve skladb bo v največji možni meri poenostavljen, avtomatiziran (prek spletnih vmesnikov). Uvedba in vodenje zadevne evidence skladb zato ne bosta imela dodatnih finančnih posledic za državni proračun.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

Prikaz ureditve področja zagotavljanja deležev nacionalne glasbe:

V nadaljevanju povzemamo prikaz nekaterih pravnih ureditev v tujih državah, ki poznajo sistem obveznega predpisovanja deležev glasbe. Navajamo različne primere, tako tiste, ki so primerljivi s predvideno ureditvijo po tem zakonu, kot tudi nekatere primere drugačnih pristopov. Prikaza ureditev v državah, kjer nacionalnega jezika zaradi zunanjih vplivov – bodisi zaradi sorodnosti jezika (Združeno kraljestvo) bodisi zaradi tradicionalne jezikovne zaprtosti (Italija) – ni treba ščititi, zaradi neprimerljivosti dejanskega stanja ne vključujemo.

Francija:

V Franciji morajo na podlagi Zakona št. 86-1067 iz leta 1986 o svobodi izražanja¹ radijske postaje oddajati določen delež francoske glasbe. Delež glasbenih del v francoščini (oziroma regionalnih dialektih, ki se govorijo v Franciji) mora obsegati najmanj 40 odstotkov radijskega programa (v delu programa, ki je namenjen zabavni glasbi in emitiran v »udarnih« terminih), najmanj polovica tega programa v francoskem jeziku pa mora vključevati nove talente ali nove produkcije.

Visoki svet za avdiovizualne medije (*Conseil supérieur de l'audiovisuel*) pa lahko določi tudi drugačna razmerja, in sicer v primeru:

- radijskih postaj, specializiranih za razvoj glasbene dediščine: 60 odstotkov francoske (frankofonske) produkcije, od tega lahko do 10 odstotkov novih produkcij in v povprečju vsaj en nov naslov na uro;
- radijskih postaj, specializiranih za spodbujanje mladih talentov: 35 odstotkov francoske produkcije, od tega najmanj 25 odstotkov novih talentov.

Francoska glasba je definirana kot glasba francoskega izraza (*expression française*). Definirana je tudi:

- »nova produkcija«/*nouvelle production*: vsaka diskografska stvaritev v obdobju šestih mesecev od datuma prvega predvajanja na eni od radijskih postaj – *Ipsos Music*;
- »novi oziroma mladi talenti«/*nouveau talent* (novi ustvarjalci): vsak umetnik, ki pred svojim novim posnetkom še ni dosegel dveh zlatih albumov (50.000 plošč) ali izdal svoje prve plošče od leta 1974.

Te zahteve veljajo za zasebne radije, ne pa za *Radio France*. Ta mora v svojih razvedrilnih programih nameniti večinski prostor izvorni francoski pesmi (*chanson d'expression française*) in spodbujati nove talente.

Hrvaška:

Hrvaški Zakon o elektronskih medijih² v 39. členu določa, da mora biti obseg hrvaške glasbe najmanj 20 odstotkov dnevnega glasbenega programa, predvidenega s programsko shemo radijskega programa. Ta določba pa se ne nanaša na specializirane radijske postaje.

Zakon o elektronskih medijih ne podaja definicije hrvaške glasbe.

V primeru javnega servisa pa Zakon o Hrvaški radioteleviziji (HRT)³ v 12. členu določa, da mora biti obseg hrvaške glasbe najmanj 40 odstotkov celotne predvajane glasbene vsebine. Hrvaška glasba je glasba hrvaških glasbenih avtorjev in/ali glasbenih izvajalcev.

Madžarska:

21. člen madžarskega Zakona o medijih in medijskih storitvah iz leta 2010⁴ določa, da mora biti v linearnih radijskih medijskih storitvah najmanj 35 odstotkov letnega oddajnega časa, ki je namenjen oddajanju glasbenih del, namenjenih za oddajanje madžarskih glasbenih del.

V povprečju mora biti vsako leto najmanj 25 odstotkov madžarskih glasbenih programskih vsebin, ki se predvajajo v linearnih radijskih medijskih storitvah, sestavljenih iz glasbenih del, izdanih v zadnjih

¹ Loi n° 86-1067 du 30 septembre 1986 relative à la liberté de communication (Loi Léotard), Version consolidée au 23 janvier 2015

² Zakon o elektroničkim medijima (pročišćeni tekst zakona, NN 153/09, 84/11, 94/13, 136/13)

³ Zakon o Hrvatskoj radioteleviziji (pročišćeni tekst zakona, NN 137/10, 76/12)

⁴ Act CLXXXV of 2010 on Media Services and Mass Communication

petih letih, ali pa iz zvočnih zapisov, proizvedenih v zadnjih petih letih.

Zakon o medijih in medijskih storitvah definicije madžarske glasbe ne podaja.

Nizozemska:

Na Nizozemskem je delež nizozemske glasbe predpisan za javni Radio 2, in sicer mora 35 odstotkov popularne glasbe med 7. in 19. uro predstavljati tista glasba, ki je nastala na Nizozemskem.⁵

Portugalska:

Na podlagi portugalskega Zakona o radiu⁶ se minimalni delež predvajane lokalne glasbe giblje med 25 in 40 odstotki. Najmanj 60 odstotkov tega deleža mora predstavljati glasba, napisana ali peta v portugalskem jeziku, ki jo izvajajo avtorji iz EU. Najmanj 35 odstotkov tega deleža mora predstavljati glasba, proizvedena v zadnjih 12 mesecih.⁷

Avstralija:

Na podlagi zakona in samoregulatornega kodeksa za komercialne in skupnostne programe je za radijske programe, namenjene predvajanju aktualne popularne glasbe, »mainstream« rocka in alternativne glasbe določen 25-odstotni delež avstralske glasbe. Ena četrtnina tega deleža mora predstavljati nova glasba. Za preostale zvrsti glasbe je določen manjši delež. V primeru predvajanja jazz glasbe je na primer predpisan petodstotni delež avstralske jazz glasbe. Deleži se morajo zagotavljati ob delavnikih, izključno med 6. in 18. uro.⁸

Kanada:⁹

V Kanadi morajo tako francosko kot angleško govoreče radijske postaje zagotoviti, da najmanj 35 odstotkov tedensko predvajane popularne glasbe predstavlja kanadska glasba. Komerzialne radijske postaje morajo poleg tega zagotoviti, da najmanj 35 odstotkov popularne glasbe, predvajane med 6. in 18. uro od ponedeljka do petka, predstavlja kanadska glasba.

V primeru satelitskega radia se delež kanadske glasbe upošteva glede na celoten naročniški paket. Izdajatelji satelitskih radijskih programov morajo prek svojih storitev ponuditi minimalno število kanadskih kanalov z najmanj 85-odstotnim deležem kanadskih vsebin.

Na francosko govorečih radijskih postajah mora najmanj 65 odstotkov tedensko predvajane popularne glasbe predstavljati glasba v francoskem jeziku. Komerzialne postaje morajo poleg tega tudi zagotoviti, da vsaj 55 odstotkov popularne glasbe, ki se predvaja v času med 6. in 18. uro od ponedeljka do petka, predstavlja glasba v francoskem jeziku.

Deleži za predvajanje vokalne glasbe v francoskem jeziku so namenjeni spodbujanju razvoja na francoskem jeziku temelječe glasbene industrije v Kanadi, hkrati pa francoskemu delu prebivalstva v Kanadi zagotavljajo dostop do glasbe, ki odraža njihovo kulturo.

Ureditev komentarjev v luči odgovornosti za objavljene vsebine:

Danska:

Na podlagi danskega Zakona o odgovornosti medijev (*The Media Liability Act*)¹⁰ iz leta 1991 kazensko in odškodninsko odgovornost za objavljeno vsebino v mediju (članek, slika in podobne predstavitve) nosita avtor prispevka in odgovorni urednik (tisk) oziroma avtor teksta, odgovorni urednik radijskega programa ali izdajatelj televizijskega programa (radijski in televizijski programi). Odgovorni urednik objektivno odgovarja tudi za vsebino anonimnih prispevkov.

⁵ <http://www.crtc.gc.ca/eng/publications/reports/rp120309c.htm>

⁶ Lei n.º 4/2001 de 23 de Fevereiro (Lei da Rádio)

⁷ <http://www.crtc.gc.ca/eng/publications/reports/rp120309c.htm>

⁸ <http://www.crtc.gc.ca/eng/publications/reports/rp120309c.htm>

⁹ <http://www.crtc.gc.ca/eng/publications/reports/rp120309c.htm>

http://musicinaustralia.org.au/index.php?title=Broadcasting_Content_Quotas_%E2%80%94_94_Appendix_E

¹⁰ <http://www.pressenaevnet.dk/Information-in-English/The-Media-Liability-Act.aspx>

V skladu z Zakonom o odgovornosti medijev morata biti vsebina in ravnanje množičnih medijev v skladu s Tiskovnimi etičnimi pravili (*The Press Ethical Rules*),¹¹ o pritožbah v zvezi s tem pa odloča danski Tiskovni svet (*Press Council*).¹² Tiskovna etična pravila med temeljnimi načeli določajo, da je zaščita svobode govora na Danskem tesno povezana z brezplačnim dostopom do medijev.

Finska:

Na podlagi Zakona o izvrševanju svobode izražanja v medijih (*Act on the Exercise of Freedom of Expression in Mass Media*)¹³ iz leta 2003 nosi kazensko odgovornost za kaznivo dejanje, ki izhaja iz javne objave, storilec ali sotorilec, kot je določeno v finskem Kazenskem zakoniku. Če odgovorni urednik namerno ali iz malomarnosti opusti svoje zakonske dolžnosti – da usmerja in nadzoruje uredniško delo, ta opustitev pa prispeva k nastanku kaznivega dejanja, ki izhaja iz javne objave – bo obsojen zaradi uredniške nediscipline in kaznovan z denarno kaznijo. Skladno z Zakonom o odškodninski odgovornosti sta založnik in izdajatelj odgovorna za škodo iz naslova izvrševanja svobode izražanja, ki izhaja iz dejavnosti medija.

Irska:

Irski Kodeks ravnanja (*Code of Practice*),¹⁴ ki je osnovno vodilo za delovanje Urada zagovornika za tiskane medije (*Office of the Press Ombudsman*) in Tiskovnega sveta (*Press Council*),¹⁵ v preambuli določa, da je pravica do objave osnovna pravica posameznika, prek katere uresničuje pravico do obveščenosti. Ta pravica vključuje objavo novic v tiskanih in spletnih medijih, brez strahu ali omejitev, in pravico do komentiranja. Svoboda izražanja oziroma svoboda tiska pa ni absolutna, temveč vključuje tudi odgovornosti, zato morajo izdajatelji spoštovati profesionalne in etične standarde.

Islandija:

Na podlagi islandskega Zakona o medijih¹⁶ je za objavljeno vsebino v mediju, ki je v nasprotju z zakonom, kazensko in odškodninsko odgovoren:

- avtor zapisa, če ima stalno prebivališče na Islandiji ali je pod njeno pristojnostjo. V primeru citata je odgovorna citirana oseba, če je dala soglasje k objavi;
- naročnik oglasa, če ima stalno prebivališče na Islandiji ali je pod njeno pristojnostjo;
- v vseh drugih primerih odgovorni urednik ali odgovorna oseba izdajatelja.

Slovaška:

Slovaški Zakon o periodičnem tisku in agencijskih novicah (*Press Act*)¹⁷ glede odgovornosti za objavljene vsebine določa, da je izdajatelj odgovoren za vsako objavljeno informacijo, tiskovna agencija pa odgovarja za vsebino agencijskih novic. Izdajatelj ne nosi odgovornosti za objavljeno informacijo v naslednjih primerih:

- če gre za objavo informacije javnega značaja v nespremenjeni obliki;
- če gre objavo nujnega sporočila, ki je v javnem interesu;
- če gre za objavo popravka ali odgovora na objavljeno informacijo;
- če gre za (tuje) oglaševalske vsebine, vendar pa odgovarja za vsebine, s katerimi promovira lastne aktivnosti, storitve in produkte ter osebe.

Odveza odgovornosti izdajatelja ali tiskovne agencije za objavljeno informacijo ne vpliva na pravico do objave popravka ali odgovora na objavljeno informacijo.

Nadzor nad spoštovanjem medijskih zakonov:

Avstrija:

Avstrijski regulatorni organ za radiotelevizijo in telekomunikacije (*Rundfunk und Telekom Regulierungs – RTR*)¹⁸ je bil ustanovljen z zakonom leta 2001. RTR sestavljata dva oddelka – Oddelek za medije in telekomunikacije in Oddelek za poštne storitve. RTR zagotavlja operativno

¹¹ <http://www.pressnaevnet.dk/Information-in-English/The-Press-Ethical-Rules.aspx>

¹² <http://www.pressnaevnet.dk/Information-in-English.aspx>

¹³ <http://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/2003/en20030460.pdf>

¹⁴ <http://www.presscouncil.ie/code-of-practice.150.html>

¹⁵ <http://www.presscouncil.ie/>

¹⁶ <http://eng.menntamalaraduneyti.is/media/MRN-pdf/Media-Act-38-English-translation-nov-2011.pdf>

¹⁷ <http://www.culture.gov.sk/legislation-1ce.html>

¹⁸ <https://www.rtr.at/>

podporo Avstrijskemu organu za komunikacije (*Kommunikationsbehörde Austria – Komm Austria*),¹⁹ Komisiji za nadzor telekomunikacij (TKK) in Komisiji za nadzor pošte (PCK) pri izvajanju njihovih nalog in pristojnosti.

Med dodatne dejavnosti RTR spadajo alternativno reševanje sporov, upravljanje Avstrijskega sklada za digitalizacijo, Televizijskega filmskega sklada, Sklada za zasebno radiotelevizijo in Sklada za nekomercialno radiotelevizijo, reševanje sporov za maloprodajne kupce oziroma uporabnike, upravljanje komunikacijskih parametrov (npr. oštevilčenje) in opredeljevanje relevantnih trgov.

Avstrijski organ za komunikacije (*KommAustria*) je neodvisen regulatorni organ za elektronske avdiomedije in elektronske avdiovizualne medije. Sestavlja ga pet članov, ki so neodvisni in pri izvajanju svojih nalog niso vezani na navodila nobenega drugega organa.

Na podlagi Zakona o *KommAustria* (*KommAustria-Gesetz*)²⁰ je *KommAustria* že vse od svoje ustanovitve v letu 2001 pristojen za izdajanje dovoljenj za zasebne televizijske in radijske postaje, upravljanje radiodifuznih frekvenc, izvajanje nadzora nad zasebnimi izdajatelji televizijskih programov, pripravil in uvedel pa je tudi digitalno radiodifuzijo v Avstriji.

Od leta 2004 je *KommAustria* zadolžen tudi za upravljanje subvencij avstrijske zvezne vlade za tisk in publicistiko ter za spremljanje skladnosti oglaševanja v programih ORF in zasebnih izdajateljev z avstrijskimi predpisi.

Od leta 2010 je *KommAustria* odgovoren za pravni nadzor ORF in njenih hčerinskih družb ter zasebnih ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev in za izvedbo nekaterih nalog na podlagi Zakona o televizijskih izključnih pravicah.

O pritožbah zoper odločitve *KommAustria* odloča Zvezni senat za komunikacije (*Federal Communications Senate – BKS*), razen v kazenskih zadevah, kjer odloča Neodvisni upravni odbor na Dunaju (*Independent Administrative Board in Vienna*).

Danska:

Regulacija radijskih in televizijskih programov, pa tudi drugih medijev je pod pristojnostjo danskega Ministrstva za kulturo. Pod okrilje Ministrstva za kulturo spada danška Agencija za kulturo, ki izvaja kulturne politike danske vlade, in sicer na področju vizualne in uprizoritvene umetnosti, glasbe, literature, muzejev, zgodovinske in kulturne dediščine, radijskega in televizijskega oddajanja, knjižnic ter vseh vrst tiskanih in elektronskih medijev. Na področju medijev je eden od njenih glavnih ciljev prispevati k zaščiti kakovosti, vsestranskosti in raznolikosti medijev.

Agencija za kulturo ima na področju medijev naslednje pristojnosti in naloge:

- zagotavljanje storitev za ministra za kulturo in osrednji oddelek Ministrstva za kulturo na področju medijev;
- izvrševanje zakonodaje s področja radijskih in televizijskih programov²¹ ter Zakona o podpori medijev;²²
- opravljanje funkcije sekretariata Odbora za radio in televizijo in Odbora za medije;
- upravljanje financiranja tiskanih in spletnih medijev ter lokalnih radijskih in televizijskih programov;
- delovanje kot center znanja na področju medijev (danski informacijski center o medijih).²³

Agencija v okviru opravljanja funkcije sekretariata Odbora za radio in televizijo (*The Radio and Television Board – RTB*)²⁴ opravlja številne poslovodne in nadzorne naloge na radijskem in

¹⁹ <https://www.rtr.at/en/rtr/OrganeKommAustria>

²⁰ https://www.rtr.at/en/m/KOG/2232_kogeng.pdf

²¹ http://kum.dk/uploads/tx_templavoila/Promulgation%20of%20the%20Radio%20and%20Television%20Broadcasting%20Act%202010.pdf

²² <https://www.retsinformation.dk/Forms/r0710.aspx?id=161108>

²³ <http://www.kulturstyrelsen.dk/english/about-the-agency/organisation/>

televizijskem področju, vključno z izdajanjem licenc za radiodifuzijo in financiranjem produkcije lokalnih radijskih in televizijskih programov. Agencija prav tako izvršuje zakonodajo s področja podpore distribuciji za revije in časopise ter opravlja funkcije sekretariata za številne distribucijske odbore in odbore oziroma svete časnikov.

Odbor za radio in televizijo je neodvisen regulatorni organ, pristojen za nadzor nad izvajanjem danske zakonodaje na radijskem in televizijskem področju oziroma radiodifuzije.

Pristojnosti in naloge Odbora za radio in televizijo so:

- izdaja dovoljenj (licenc) zasebnim nacionalnim in lokalnim izdajateljem radijskih in televizijskih programov;
- nadzor nad izpolnjevanjem zakonskih obveznosti in zahtev s strani javnih (npr. ali se izpolnjujejo obveznosti javne službe) in zasebnih izdajateljev radijskih in televizijskih programov (npr. ali se spoštujejo pravila v zvezi z oglaševanjem in sponzoriranjem);
- upravljanje s sredstvi, namenjenimi za nepridobitne lokalne radije in televizije.

Dovoljenja oziroma licence se podeljuje na podlagi poziva. Licenca se lahko odvzame v primeru:

- hujših in ponavljajočih se kršitev Zakona o radiu in televiziji;
- nespoštovanja pogojev, na podlagi katerih se je podelila licenca.

Odbor ima osem članov, ki so strokovnjaki na pravnem, finančnem oziroma upravnem, poslovnem in medijskem oziroma kulturnem področju. Člane imenuje minister za kulturo za dobo štirih let, lahko pa so ponovno imenovani. Pritožba na ministrstvo zoper odločitev odbora ni možna.

Poleg Agencije za kulturo vsakodnevne naloge za odbor opravljata tudi Center za knjižnice in medije ter Enota za radio in televizijo.

Izdajatelji medijev se morajo na podlagi Zakona o odgovornosti medijev (*The Media Liability Act*)²⁵ registrirati pri danskem Tiskovnem svetu (*Press Council*).²⁶ V skladu z Zakonom o odgovornosti medijev morata biti vsebina in ravnanje množičnih medijev v skladu s Tiskovnimi etičnimi pravili²⁷ (*The Press Ethical Rules*).²⁸

Finska:

Splošen nadzor oziroma odgovornost za razvoj radijske in televizijske dejavnosti je v pristojnosti finskega Ministrstva za promet in komunikacije.²⁹

Nadzor nad izvajanjem finskega Zakona o radijski in televizijski dejavnosti³⁰ izvaja regulatorni organ za področje komunikacij (*Finnish Communications Regulatory Authority – FICORA*), ki deluje v okviru Ministrstva za promet in komunikacije. Izdajatelji radijskih in televizijskih programov morajo FICORI plačati letni prispevek za nadzor. FICORA pobira licenčnine, izdaja programska dovoljenja za radijske in televizijske programe, upravlja z radijskim spektrom in nadzoruje vsebino radijskih in televizijskih programov ter oglasov (področje etike v oglaševanju in varstvo mladoletnikov spremlja Varuh pravic potrošnikov).³¹

Za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti prek prizemnih omrežij morajo izdajatelji pridobiti programska dovoljenja (licence). Operativna dovoljenja na podlagi javnega poziva izda vlada na predlog Ministrstva za promet in komunikacije, operativna kratkoročna dovoljenja pa izda FICORA.

²⁴ <http://www.kulturstyrelsen.dk/english/media/the-radio-and-television-board/>

²⁵ <http://www.pressenaevnet.dk/Information-in-English/The-Media-Liability-Act.aspx>

²⁶ <http://www.pressenaevnet.dk/Information-in-English.aspx>

²⁷ O kršitvah Tiskovnih etičnih pravil odloča Tiskovni svet, in sicer bodisi po uradni dolžnosti bodisi na podlagi pritožbe, ki se mora vložiti v 12 tednih po objavi. Tiskovni svet odloči v 12 tednih po vložitvi pritožbe.

²⁸ <http://www.pressenaevnet.dk/Information-in-English/The-Press-Ethical-Rules.aspx>

²⁹ http://www.lvm.fi/web/en/communications_policy

³⁰ <http://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/1998/en19980744.pdf>

³¹ <https://www.viestintavirasto.fi/en/ficora/presentationandduties.html>

Finska javna radiotelevizija (YLE) oddaja svoje programe brez licence prek frekvenc, dodeljenih s strani vlade.

FICORA lahko v primeru kršitve Zakona o radijski in televizijski dejavnosti izreče opozorilo ali denarno kazen. Če izdajatelj resno in ponavljajoče krši zakon, pa lahko FICORA tudi odvzame ali suspendira dovoljenje za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti. Zoper odločitve regulatornega organa kakor tudi vlade ali pristojnega ministrstva je v skladu z zakonom, ki ureja postopke pred sodiščem, možna pritožba.

Irska:

Nadzor nad izvajanjem irskega Zakona o radiodifuziji³² izvaja *Broadcasting Authority of Ireland* (BAI),³³ in sicer kot neodvisen nadzorni organ. Nadzor nad delovanjem BAI izvaja »Authority« (nadzorni organ), v katerega vseh devet članov imenuje vlada na predlog ministrov, pristojnih za področje komunikacij, energetike in naravnih virov. Kandidate, ki jih predlaga resorni minister, obravnava tudi poseben parlamentarni odbor, vendar pa resorni minister na mnenje omenjenega parlamentarnega odbora ni vezan. Minister tako lahko o imenovanju kandidatov odloči po lastni presoji.

BAI tvori dva odbora, in sicer:

- *Contract Awards Committee* (Odbor za podeljevanje dovoljenj), v pristojnosti katerega je podeljevanje dovoljenj za opravljanje radiodifuzije (oddajanje radijskih in televizijskih programov) in opravljanje dejavnosti digitalne distribucije (multipleks). Odbor sestavlja osem članov, od katerih štiri imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za področje komunikacij. Štirje člani so imenovani s strani nadzornega organa, in sicer dva izmed članov nadzornega organa, dva pa izmed zaposlenih (običajno izmed izvršnih direktorjev).
- *Compliance Committee* je pristojen za izvajanje nadzora nad izpolnjevanjem zakonskih obveznosti in obravnavo pritožb na področju, ki ga ureja irski Zakon o radiodifuziji. Ena od glavnih nalog tega odbora je tudi poročanje oziroma oblikovanje poročil o stanju na področju radiodifuzije. Odbor sestavlja osem članov, od katerih štiri imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za področje komunikacij. Štirje člani so imenovani s strani nadzornega organa (*Authority*), in sicer dva izmed članov nadzornega organa, dva pa izmed zaposlenih (običajno izmed izvršnih direktorjev). Odbor lahko kadar koli uvede preiskavo, v kateri mora preiskovanec obvezno sodelovati. V primeru ugotovljenih nepravilnosti lahko predlaga BAI, da izreče ukrepe za odpravo nepravilnosti. BAI lahko izdajatelju izreče ukrepe za odpravo nepravilnosti z opozorilom, da bo v primeru, če nepravilnosti ne odpravi oziroma ne sodeluje v postopku preiskave, zoper njega vložena tožba. V tem primeru sodišče odloči, ali je izdajatelj kršil pravila o obveznem sodelovanju v postopku preiskave in določi finančno kazen.

Osebe, ki so imenovane v organe BAI, morajo imeti izkušnje na enem ali več od naslednjih področij: mediji, javne medijske storitve, produkcija medijskih vsebin, digitalne medijske tehnologije, sindikalizem, podjetništvo in trgovina, irski jezik (vključujoč tudi gelščino), kultura, umetnost, glasba, šport, znanost, tehnologija in okoljevarstvo, pravo, socialno varstvo, izobraževanje in skupnostne zadeve. Člani so imenovani za mandatno dobo petih let in so po izteku mandata lahko ponovno imenovani, vendar največ dva zaporedna mandata. Člani organov BAI so upravičeni do plačila za delo in nadomestila za stroške. O višini plačil odloča pristojni minister, v soglasju z ministrom za finance.

Člani organov BAI so lahko kadar koli razrešeni zaradi razlogov, ki jih določa zakon, in tudi zaradi političnih razlogov. Člana se lahko kadar koli razreši na zahtevo vlade zaradi njegovega »neustreznega delovanja« (*stated misbehavior*) ali če ovira delovanje organov BAI, vendar pa mora takšna zahteva vlade prestat glasovanje v obeh domovih parlamenta. Kot zanimivost je treba navesti, da članstvo preneha tudi, če član priglasí osebni stečaj. Poslanci obeh domov irskega parlamenta in evropski poslanci ne morejo biti člani organov BAI. Funkcija glavnega izvršnega direktorja BAI je prav tako nezdružljiva s poslanskim mandatom v obeh domovih irskega ali evropskega parlamenta.

³² <http://www.dcenr.gov.ie/Broadcasting/Broadcasting+Legislation/>

³³ <https://www.google.si/webhp?sourceid=chrome-instant&ion=1&espv=2&ie=UTF-8#q=broadcasting%20council%20of%20ireland>

BAI ima po Zakonu o radiodifuziji številne pristojnosti, in sicer od oblikovanja strateških dokumentov do izdajanja dovoljenj, oblikovanja in priprave osnutkov, reševanja pritožb, podeljevanja državnih pomoči, oblikovanja in priprave predpisov, priprave različnih smernic, promocije medijske pismenosti in številnih drugih nalog. Pristojni minister lahko BAI naloži tudi dodatne naloge, vendar mora predhodno pridobiti soglasje obeh domov irskega parlamenta.

Islandija:

Nadzor nad določbami islandskega Zakona o medijih³⁴ izvaja Medijska komisija, ki je neodvisen upravni odbor pod okriljem ministra za izobraževanje, kulturo in znanost.³⁵ Sestavlja jo pet članov, ki jih imenuje minister za obdobje štirih let, in sicer enega člana neposredno, dva člana na predlog vrhovnega sodišča, enega na predlog stalnega odbora rektorjev visokošolskih odborov in enega člana na predlog nacionalnega združenja novinarjev. Minister imenuje predsednika komisije, ki mora izpolnjevati pogoje za okrožnega sodnika. Ostali člani morajo imeti posebna znanja, izkušnje ali izobrazbo s področja medijev.

Medijska komisija se financira iz državnega proračuna.

Medijska komisija lahko k opravljanju svojih dnevnih delovnih nalog in nadzora pritegne direktorja, ki je odgovoren za finance, in drugo osebo.

Delovanje Medijske komisije je namenjeno zagotavljanju namena in ciljev iz Zakona o medijih. Prizadevati si mora za krepitev raznolikosti, pluralizma in medijske pismenosti, svobode izražanja in svobode obveščanja ter varstva mladoletnikov.

Medijska komisija izvršuje zlasti naslednje naloge:

- spremlja, ali ponudniki medijskih storitev ravna v skladu z določbami Zakona o medijih in v zvezi s tem sprejema odločitve ter izreka sankcije, ko je to primerno;
- spremlja stanje in razvoj medijskega trga ter v ta namen zbira relevantne podatke;
- sodeluje s primerljivimi organi v drugih državah članicah EGP in mednarodnih organizacij v zvezi z zadevami v okviru svojega delovanja;
- spremlja obveznosti registracije in izdajanje dovoljenj za zagotavljanje avdiovizualnih medijskih storitev;
- spremlja vsebino in predstavitev avdiovizualnih komercialnih sporočil oziroma oglasov v tiskanih medijih in elektronskih publikacijah.

Medijska komisija obravnava kršitve Zakona o medijih po uradni dolžnosti ali na podlagi prijave. Obravnavane zadeve lahko razvrsti po prioriteti. Medijska komisija lahko pozove ponudnike medijskih storitev, da odgovorijo na zatrjevanje kršitve, v primeru kršitev določb o avdiovizualnem komercialnem sporočanju in televizijski prodaji pa lahko opravi tudi preiskavo na delovnem mestu ponudnika medijskih storitev.

Medijska komisija lahko prepove prenos avdiovizualnih vsebin, ki so v nasprotju z zakonom. V primeru resnih in ponavljajočih se kršitev določb tega zakona lahko Medijska komisija prekliče dovoljenje za oddajanje avdiovizualnih medijev.

Medijska komisija lahko naloži dnevne kazni vsaki stranki, ki ne spoštuje njenih odločitev. Zaradi kršitev določenih zakonskih določb lahko Medijska komisija pravnim osebam naloži plačilo posebnih izvršilnih glob. Odločitve, ki jih sprejme Medijska komisija v zvezi s ponudniki medijskih storitev, se objavijo na njeni spletni strani.

Proti odločitvam medijske komisije ni možna pritožba na druge izvršilne organe. Sklepi Medijske komisije zato štejejo za dokončne na upravni ravni. Če se stranka ne strinja z odločitvijo Medijske komisije, pa lahko sproži postopek za razveljavitev odločitve, in sicer najkasneje v roku šestih mesecev od dneva, ko je bila obveščena o odločitvi Medijske komisije. Uvedba tega postopka pa ne odloži pravnih učinkov odločitve Medijske komisije.

³⁴ <http://eng.menntamalaraduneyti.is/media/MRN-pdf/Media-Act-38-English-L-anslation-nov-2011.pdf>

³⁵ <http://eng.menntamalaraduneyti.is/>

V primeru nekaterih hujših kršitev, ko je podana visoka stopnja krivde, pa se lahko odgovorna oseba medija, njegov direktor ali zaposleni kaznujejo tudi z globo ali zaporom za največ šest mesecev. V tem primeru kršitev na podlagi ovadbe Medijske komisije preiskuje policija.

Slovaška:

Nadzor nad izvajanjem določb slovaškega Zakona o periodičnem tisku³⁶ je v pristojnosti slovaškega Ministrstva za kulturo,³⁷ ki lahko izdajateljem periodike ali tiskovnim agencijam, ki ne spoštujejo določil zakona, naloži plačilo prekrškovne globe. Prekršek zastara v enem letu od trenutka, ko je ministrstvo ugotovilo prekršek (subjektivni rok), oziroma v dveh letih od dneva nastanka kršitve (objektivni rok). Postopek o prekršku se vodi na podlagi splošnega Zakona o prekrških.

Nadzor nad izvajanjem določb Zakona o radiodifuziji in retransmisiji³⁸ izvaja Svet za radiodifuzijo in retransmisijo (*Council for Broadcasting and Retransmission*).³⁹

Svet za radiodifuzijo in retransmisijo je pravna oseba, ki jo sestavlja devet članov. Člane imenuje in razrešuje nacionalni parlament na predlog civilne družbe, ki deluje v okviru medijskega področja, poslancev, strokovnih organizacij na področju medijev in množičnih komunikacij, organizacij na področju kulture, znanosti, izobraževanja in športa ter registriranih verskih organizacij.

Glavna naloga Sveta za radiodifuzijo in retransmisijo je uveljavljanje oziroma zaščita javnega interesa na področju pravice do svobode izražanja in obveščenosti ter pravice do dostopa do kulturnih dobrin in izobraževanja ter izvajanje državne regulacije na področju radiodifuzije, retransmisije in določb na področju storitev na zahtevo. Svet za radiodifuzijo in retransmisijo mora zagotavljati pluralnost informacij v informativnih programih javne radiotelevizije in licenciranih izdajateljev radijskih in televizijskih programov.

Članstvo v Svetu za radiodifuzijo in retransmisijo je nezdružljivo s funkcijo predsednika Slovaške republike, poslanca nacionalnega parlamenta, člana vlade, državnega sekretarja na ministrstvu oziroma direktorja v državni upravi ali drugem državnem organu, uslužbenca državne uprave, župana, sodnika, tožilca in člana Sveta slovaške televizije ali radia.

Glavne pristojnosti Sveta za radiodifuzijo in retransmisijo so:

- odločanje o dovoljenjih za radiodifuzijo v skladu z Zakonom o radiodifuziji in retransmisiji ali drugo posebno zakonodajo;
- odločanje o registraciji in podelitvi dovoljenj za opravljanje storitev retransmisije;
- odločanje o odvzemu dovoljenja za retransmisijo programov;
- odločanje o dodelitvi dodatnih frekvenc za javno radiotelevizijo;
- odločanje o začetku postopka za podelitev frekvenc za prizemno radiodifuzijo;
- nadzor nad izvajanjem Zakona o radiodifuziji in retransmisiji;
- odločanje o uvedbi sankcij zoper izdajatelje in ponudnike storitev retransmisije ter ponudnike storitev na zahtevo.

Svet za radiodifuzijo in retransmisijo opravlja tudi številne druge naloge, kot so vodenje razvida podeljenih dovoljenj za opravljanje radiodifuzije, pripravljanje poročil o izpolnjevanju programskih kvot in sodelovanje z Evropsko komisijo, sprejem in objava seznama najpomembnejših dogodkov in obravnava pritožb, ki izvirajo iz kršitev Zakona o radiodifuziji in retransmisiji.

Svet za radiodifuzijo in retransmisijo z Ministrstvom za kulturo sodeluje pri pripravi zakonskih osnutkov in različnih statističnih poročil, pregledu in analizi oglaševalskih vsebin, ki so namenjene

³⁶ <http://www.culture.gov.sk/legislation-1ce.html>

³⁷ <http://www.culture.gov.sk/>

³⁸ <http://www.culture.gov.sk/legislation-1ce.html>

³⁹ <http://www.rvr.sk/en/>

otokom, mlajšim od 12 let, in opravlja številne druge strokovno-operativne naloge. O svojem delu pripravi letno poročilo, ki ga mora slovaškemu parlamentu predstaviti najkasneje v treh mesecih po zaključku vsakega koledarskega leta.

Svet za radiodifuzijo in retransmisijo lahko v primeru kršitev Zakona o radiodifuziji in retransmisiji izdajatelju izreče naslednje ukrepe:

- izdajatelja opozori o kršitvi zakona;
- izdajatelju naloži obvezno predvajanje obvestila o kršitvi zakona;
- začasno prepove oddajanje celotnega programa ali njegovega dela;
- naloži plačilo globe;
- odvzame dovoljenje (v primeru hujših kršitev).

Svet za radiodifuzijo in retransmisijo izreče kazen glede na resnost kršitve zakona. Če je bil izdajatelj v preteklosti že večkrat pisno opozorjen na kršitev zakona, mu lahko naloži plačilo globe tudi brez predhodnega obvestila oziroma opozorila.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic:

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima bistvenih posledic za postopke oziroma poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

Ministrstvo za kulturo bo evidenco skladb iz 86.a člena, ki sodijo v okvir slovenske glasbe, prvič predvajane pred največ dvema letoma, vodilo z obstoječim kadrom in v okviru obstoječih delovnih nalog.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima bistvenih posledic za obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

Postopek za priglasitev skladb, ki sodijo v okvir slovenske glasbe, prvič predvajane pred največ dvema letoma, v evidenco iz 86.a člena bo v največji možni meri poenostavljen, avtomatiziran (prek spletnih vmesnikov) in tudi brez dodatnih stroškov za avtorje oziroma izvajalce.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- a) Predstavitev sprejetega zakona:
Ministrstvo za kulturo bo sprejeti zakon predstavilo širši javnosti, in sicer prek medijev, javne predstavitve, predstavitve na spletni strani ipd.
- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:
Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa bosta zagotavljala Ministrstvo za kulturo oziroma Inšpektorat Republike Slovenije za kulturo in medije ter Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije.

Na področju civilne družbe, ki zadeva medije, že delujejo novinarska strokovna združenja, gospodarska interesna združenja izdajateljev medijev, operaterjev, oglaševalcev itd.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Osnutek zakona je bil dne 22. maja 2015 in 7. julija 2015 predhodno objavljen na spletni strani Ministrstva za kulturo:

http://www.mk.gov.si/si/zakonodaja_in_dokumenti/predpisi_v_pripravi/predpisi_v_pripravi_2015/

in na spletnem podportalu E-demokracija:

<http://e-uprava.gov.si/e-uprava/edemokracija.euprava>.

V javno razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti in
- predstavniki strokovne javnosti.

Osnutek zakona je bil poslan v predhodno mnenje italijanski in madžarski narodni skupnosti ter romski skupnosti v Republiki Sloveniji, ki mnenja niso podali. Osnutek zakona ne zadeva občin in združenja občin.

V javni razpravi so mnenja, predloge in pripombe podali (brez navedbe fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti): ABC studio, d. o. o., Agencija za komunikacijska omrežja in storitve, Društvo Asociacija, Društvo Filmski producenti Slovenije, Društvo novinarjev Slovenije, Društvo pesnikov slovenske glasbe, Društvo slovenskih skladateljev, GIZ lokalnih in regionalnih radijskih postaj Slovenije, GIZ radiodifuznih radijskih in televizijskih medijev, GIZ slovenskih neodvisnih avdio in video producentov, Glasbeni forum, Gospodarska zbornica Slovenije – Medijska zbornica, Informacijski pooblaščenec, Inštitut za zasebnost in dostop do informacij, Info hiša, Metina lista, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, Ministrstvo za pravosodje, Ministrstvo za zunanje zadeve, Mirovni inštitut, Moj radio, Boris Sušin, s. p., Obalna samoupravna skupnost italijanske narodnosti, Piratska stranka, POP TV, d. o. o., R Gama – MM, d. o. o., Radijski program ARS, Radio Kaos, Radio Odmev, RTV Slovenija, Sindikat glasbenikov Slovenije, Sindikat novinarjev Slovenije, Slovenska ljudska stranka, Slovenska oglaševalska zbornica, Slovenska unija glasbenih ustvarjalcev, Slovenski filmski center, Slovenski glasbenoinformacijski center, TSmedia, d. o. o., in Urad za narodnosti.

Bistveni predlogi in pripombe so se nanašali na ureditev obveznosti oblikovanja pravil za komentiranje, predvajanja obveznega deleža slovenske glasbe in nadzor nad izvajanjem zakona. Ministrstvo za kulturo je bistvene predloge in pripombe, podane v okviru prej naštetih področij urejanja, večinoma upoštevalo, in sicer:

- da se z jasnejšim zapisom ureditve komentiranja in regulacijo sovražnega govora na spletnih medijih ne ustvarja cenzure in prekomerno posega v svobodo izražanja;
- da se odgovornost za oblikovanje pravil in za komentiranje naloži izdajatelju in ne odgovornemu uredniku;

- da se natančneje določi rok za umik neprimernih in žaljivih komentarjev;
- da se jasneje zapiše, da se ohranja veljavna definicija slovenske glasbe;
- da se v okviru deleža slovenske glasbe spodbuja tudi predvajanje novejših slovenske glasbe;
- da se v zvezi z novim 86.a členom upošteva položaj programa ARS in programov s pretežno instrumentalno glasbo;
- da se natančneje določijo pristojnosti nadzora AKOS;
- da se v postopkih nadzora določi rok za odpravo kršitev, ki ne sme biti krajši od 30 dni, in da se v postopku odpravljanja kršitev opredeli postopnost;
- da se ne spremeni višina glob.

Ministrstvo za kulturo ni upoštevalo naslednjih bistvenih predlogov in pripomb:

- da se celovito uredi področje medijev; Ministrstvo za kulturo bo namreč skladno z Resolucijo o nacionalnem programu za kulturo 2014–2017 celovito prenovo medijske zakonodaje pripravilo na podlagi sprejete strategije razvoja medijev;
- da se prenovi področje deležev lastne produkcije in slovenskih avdiovizualnih del; Ministrstvo za kulturo bo ti dve pomembni in strokovni zahtevni področji obravnavalo v okviru celovitih sprememb ZMed;
- da se črta obveznost zagotavljanja deležev lastne produkcije, slovenskih avdiovizualnih del in slovenske glasbe; Ministrstvo za kulturo meni, da so minimalni deleži nujno potrebni za zaščito slovenske kulturne ustvarjalnosti, nacionalne identitete in slovenskega jezika;
- da se ustrezno uredi področje operaterjev, predvsem z vzpostavitvijo jasne zakonske določbe o nevtralnosti operaterjev; predlog ni bil upoštevan, saj namen predloga zakona ni urejanje področja operaterjev; ker gre za pomembno in strokovno zahtevno področje, bo to vprašanje predmet urejanja v okviru celovitih sprememb ZMed;
- da se uvede definicija sovražnega in žaljivega govora; Ministrstvo za kulturo meni, da ni predmet zakonskega urejanja te novele, saj predlog člena predvideva, da pravila za komentiranje določi vsak izdajatelj sam, s tem pa tudi sam opredeli, katere vsebine bo štel za žaljive oziroma sovražne in tako za neprimerne, naknadno pa je presoja podvržena sodnemu nadzoru;
- da se poveča obvezen delež slovenske glasbe; predlog ni bil upoštevan, saj to ni namen predloga zakona, temveč v prvi vrsti, da se zagotovi predvajanje deleža slovenske glasbe podnevi, kot je bil vedno osnovni namen določitve deleža slovenske glasbe;
- da Ministrstvo za kulturo uvede postopek podelitve posebnih izkaznic za novinarje na nevarnih poklicnih dolžnostih na območjih oboroženih spopadov; predlog ni bil upoštevan, saj namen predloga zakona ni urejanje področja statusov novinarjev; to vprašanje bo predmet urejanja v okviru celovitih sprememb ZMed.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

- Mag. Julijana Bizjak Mlakar, ministrica za kulturo,
- Anton Peršak, državni sekretar,
- Klemen Kraigher Mišič, v. d. generalnega direktorja Direktorata za medije,
- Branko Jezovšek, višji svetovalec,
- Matej Srdinšek Firm, višji svetovalec.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAVMS, 47/12 in 47/15 – ZZSDT) se za drugim odstavkom 9. člena doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Izdajatelj, ki v okviru medija dovoljuje komentiranje javnosti, mora oblikovati pravila za komentiranje ter jih javno objaviti na primernem mestu v mediju. Komentar, ki ni v skladu z objavljenimi pravili, mora biti umaknjen v najkrajšem možnem času po prijavi oziroma najpozneje v enem delovnem dnevu po prijavi.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

2. člen

Drugi odstavek 26. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Objava popravka se lahko zahteva v 30 dneh od dneva, ko je zainteresirana oseba izvedela za objavo obvestila, vendar najpozneje v treh mesecih od objave obvestila.«.

3. člen

Za 86. členom se doda novi 86.a člen, ki se glasi:

»86.a člen

(1) Najmanj polovica deleža iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena mora biti predvajana v dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro.

(2) Najmanj 70 odstotkov deleža iz prejšnjega odstavka mora predstavljati glasba, ki je izključno ali v večinskem delu izvajana v slovenskem jeziku, razen ko gre za radijske in televizijske programe, ki predvajajo pretežno instrumentalno glasbo.

(3) Najmanj četrtno deleža iz prvega odstavka tega člena mora predstavljati slovenska glasba, prvič predvajana pred največ dvema letoma.

(4) Pristojno ministrstvo z namenom izvajanja določbe prejšnjega odstavka in nadzora nad njim upravlja evidenco skladb, ki sodijo v okvir deleža glasbe iz prejšnjega odstavka. V evidenci pristojno ministrstvo obdeluje podatke o naslovu skladbe in njihovem avtorju oziroma izvajalcu, kot jih pristojnemu ministrstvu priglasijo avtorji oziroma izvajalci. Evidenca je javno dostopna na spletni strani pristojnega ministrstva.

(5) Obveznost zagotavljanja deleža glasbe iz tretjega odstavka tega člena ne velja v času, ko je glede na podatke iz evidence iz prejšnjega odstavka za zagotavljanje deleža glasbe, prvič predvajane pred največ dvema letoma, na voljo manj kot 100 skladb.

(6) Določbe tega člena ne veljajo za radijske in televizijske programe, ki so namenjeni madžarski ali italijanski narodni skupnosti, in za 3. program Radia Slovenija – program Ars.«.

4. člen

Prvi odstavek 109. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena izvaja agencija inšpekcijski nadzor nad izvajanjem:
– zakonskih določb o radijskih in televizijskih programih posebnega pomena (3. oddelek drugega poglavja);
– programskih zahtev in omejitev, ki po tem zakonu veljajo za radijske in televizijske programe (5. oddelek drugega poglavja);
– zakonskih določb o izvajanju radijske ali televizijske dejavnosti (7. oddelek drugega poglavja).«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Agencija pristojnemu ministrstvu predlaga strategijo razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji za naslednje petletno obdobje.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Agencija v primeru kršitev določb oziroma neizvajanja zahtev in omejitev iz prvega odstavka tega člena v okviru inšpekcijskega nadzora:
– pisno opozori izdajatelja in odredi, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določi in ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šest mesecev;
– odredi nov rok za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šest mesecev, če izdajatelj nepravilnosti in pomanjkljivosti ni mogel odpraviti v roku iz prejšnje alineje zaradi objektivnih okoliščin, ki niso na strani izdajatelja;
– začasno prekliče dovoljenje za največ 24 ur, če ugotovi, da po poteku roka iz prve oziroma prejšnje alineje ugotovljene nepravilnosti in pomanjkljivosti niso bile odpravljene;
– začasno prekliče dovoljenje za največ 48 ur, če ugotovi, da izdajatelj kljub začasnemu preklicu iz prejšnje alineje najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti;
– razveljavi dovoljenje, če ugotovi, da izdajatelj kljub začasnemu preklicu iz prejšnje alineje najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) V postopkih nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakonov, ki urejajo inšpekcijski nadzor in prekrške, če s tem zakonom ni določeno drugače.«.

5. člen

V prvem odstavku 129. člena se besedilo »od 250.000 do 20.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 1.050 do 83.500 eurov«.

V četrtem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

V petem odstavku se besedilo »100.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »450 eurov«.

V šestem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

6. člen

V prvem odstavku 130. člena se besedilo »od 250.00 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 1.050 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »100.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »450 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

7. člen

V prvem odstavku 131. člena se besedilo »od 250.000 do 20.000.000 tolarjev« nadomesti z

besedilom »od 1.050 do 83.500 eurov«.

V četrtem do šestem odstavku se besedilo »100.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »450 eurov«.

V sedmem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

8. člen

V prvem odstavku 132. člena se besedilo »od 200.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 850 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »50.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »250 eurov«.

9. člen

V prvem odstavku 133. člena se besedilo »od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 8.350 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »90.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »400 eurov«.

10. člen

V prvem odstavku 134. člena se besedilo »od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 8.350 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »90.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »400 eurov«.

11. člen

V prvem odstavku 135. člena se besedilo »od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 8.350 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

12. člen

V prvem odstavku 136. člena se besedilo »od 200.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 850 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »50.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »250 eurov«.

13. člen

V prvem odstavku 137. člena se besedilo »od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 8.350 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »90.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »400 eurov«.

14. člen

V 138. členu se besedilo »od 90.000 do 300.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 400 do 1.300 eurov«.

15. člen

V prvem odstavku 139. člena se besedilo »od 150.000 do 10.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 650 do 41.750 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »70.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »300 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »30.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »150 eurov«.

16. člen

V prvem odstavku 140. člena se besedilo »od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 6.300 do 104.350 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

17. člen

V prvem odstavku 141. člena se besedilo »od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 6.300 do 104.350 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

18. člen

V prvem odstavku 142. člena se besedilo »od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 6.300 do 104.350 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

19. člen

V prvem odstavku 143. člena se besedilo »od 1.000.000 do 10.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 4.200 do 41.750 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »70.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »300 eurov«.

20. člen

V prvem odstavku 144. člena se besedilo »od 600.000 do 1.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.550 do 4.200 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »150.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »650 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »80.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »350 eurov«.

21. člen

V prvem odstavku 145. člena se besedilo »od 500.000 do 2.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.100 do 8.350 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »120.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »500 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »60.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »250 eurov«.

22. člen

V prvem odstavku 146. člena se besedilo »od 500.000 do 5.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.100 do 20.900 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »120.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »500 eurov«.

V četrtem odstavku se besedilo »60.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »250 eurov«.

23. člen

V prvem odstavku 147. člena se besedilo »od 500.000 do 5.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.100 do 20.900 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »120.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »500 eurov«.

V tretjem odstavku se besedilo »60.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »250 eurov«.

24. člen

V prvem odstavku 148. člena se besedilo »od 500.000 do 10.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.100 do 41.750 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »120.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »500 eurov«.

25. člen

V prvem odstavku 148.a člena se besedilo »od 500.000 do 15.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 2.100 do 62.600 eurov«.

V drugem odstavku se besedilo »od 100.000 do 1.000.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »od 450 do 4.200 eurov«.

Za drugim odstavkom se dodata nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek izdajatelj, ki je pravna oseba, ali izdajatelj, ki je samostojni podjetnik posameznik, če v primeru, da v okviru medija dovoljuje komentiranje javnosti, ne oblikuje pravil za komentiranje in jih javno ne objavi na primernem mestu v mediju (tretji odstavek 9. člena);

(4) Z globo 250 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

PREHODNE IN KONČNI DOLOČBI

26. člen

(1) Postopki inšpekcijskega nadzora in postopki o prekrških, začeti na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAvMS, 47/12 in 47/15 – ZZSDT), ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in do njegove uveljavitve niso bili končani, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(2) Postopki strokovnega nadzorstva po Zakonu o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAvMS, 47/12 in 47/15 – ZZSDT), ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in do njegove uveljavitve niso bili končani, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(3) Izdajatelji, ki v okviru medija dovoljujejo komentiranje javnosti, morajo oblikovati pravila za komentiranje in jih javno objaviti na primernem mestu v mediju v roku šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

(4) Ministrstvo, pristojno za kulturo, vzpostavi in javno objavi evidenco iz četrtega odstavka 86.a člena v roku šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

27. člen

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Določbe novega 86.a člena zakona se začnejo uporabljati 1. julija 2016.

Št.

Kraj in datum

EVA 2013-3340-0029

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Predlog zakona v tem delu sledi samoregulativni in sodni praksi v zvezi z ureditvijo komentiranja v medijih. S predlagano rešitvijo določamo obveznost izdajatelju, ki omogoča komentiranje v okviru svojega medija, da oblikuje pravila komentiranja in jih javno objavi na primernem mestu v mediju. Komentar, ki ni v skladu z objavljenimi pravili, mora biti umaknjen v najkrajšem možnem času po prijavi oziroma najpozneje v enem delovnem dnevu po prijavi. S tem se ne uvaja cenzura komentiranja, saj medij sam določi pravila komentiranja in mora umakniti sporni komentar šele po prijavi. Nekateri spletni mediji takšno samoregulatorno prakso izvajajo že sedaj, s predlagano ureditvijo pa bodo navedene zahteve postale obvezne za vse medije, ki omogočajo komentiranje, kar bo pomenilo učinkovitejšo samoregulacijo sovražnega oziroma žaljivega govora na spletu in posledično vodilo v njegovo zmanjšanje, kar je tudi eden od ciljev iz Resolucije o nacionalnem programu preprečevanja in zatiranja kriminalitete za obdobje 2012–2016.

K 2. členu:

Spremembo drugega odstavka 26. člena je zahtevalo ustavno sodišče v odločbi št. U-I-95/09-14 z dne 21. oktobra 2010. Ustavno sodišče je namreč odločilo, da je drugi odstavek 26. člena ZMed v neskladju z ustavo, da mora Državni zbor Republike Slovenije ugotovljeno neskladje odpraviti v roku šestih mesecev po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije in da se do odprave ugotovljenega neskladja objava popravka lahko zahteva v 30 dneh od dneva, ko je zainteresirana oseba izvedela za objavo obvestila, vendar najkasneje v treh mesecih od objave obvestila. Predlog nove določbe zato popolnoma sledi dikciji, kot jo je določilo ustavno sodišče.

K 3. členu:

Z novim 86.a členom določamo zahtevo, da mora biti najmanj polovica deleža slovenske glasbe iz 86. člena zakona predvajana v dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro, kar je bil sicer eden od osnovnih namenov kvote slovenske glasbe, vendar v praksi nemalokrat zlorabljen. Namen umestitve deleža slovenske glasbe v dnevni čas predvajanja je zagotavljanje večje dostopnosti slovenske glasbe v času, ko je dosegljivost potencialnemu poslušalstvu največja. S tem ukrepom v povezavi z že veljavnimi deleži slovenske glasbe, v katere s predlogom zakona ne posegamo, želimo omogočiti, da je medijski prostor odprt za predstavljanje slovenske glasbene ustvarjalnosti oziroma da se na javnih frekvencah slovenskih radijskih postaj v vsakem trenutku poslušanja lahko sliši slovenska beseda.

S predlogom zakona namreč nadalje določamo zahtevo, da mora najmanj 70 odstotkov slovenske glasbe, predvajane med 6. in 22. uro, predstavljati glasba, ki je izključno ali v večinskem delu izvajana v slovenskem jeziku, razen ko gre za radijske in televizijske programe, ki predvajajo pretežno instrumentalno glasbo. S tem ukrepom želimo zaščititi slovenske poslušalce, da bodo lahko v času med 6. in 22. uro v minimalnem deležu poslušali glasbo tudi v slovenskem jeziku. Zaščita in promocija slovenskega jezika in s tem ohranjanja slovenske kulturne in nacionalne identitete je že od vsega začetka urejanja tega področja eden od njegovih namenov in ciljev. V preostalem dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro pa se na ta način s preostalimi 30 odstotki spodbuja tudi druga ustvarjalnost slovenskega izvora, vključno z glasbo pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti in romske skupnosti v jezikih teh skupnosti. Izven navedenega oddajnega časa trenutna ureditev ostaja nespremenjena.

S predlogom zakona tudi določamo, da mora določen minimalni delež predvajane slovenske glasbe predstavljati slovenska glasba, prvič predvajana pred največ dvema letoma (najmanj četrtno deleža iz prvega odstavka 86.a člena). S tem ukrepom želimo spodbujati odpiranje medijskega prostora novi ter mladi in manj uveljavljeni glasbeni ustvarjalnosti. Z namenom ureditve izvajanja določbe o zagotavljanju deleža slovenske glasbe, prvič predvajane pred največ dvema letoma, in njenega nadzora uvajamo tudi javno evidenco glasbe, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za kulturo. Obveznost zagotavljanja deleža slovenske glasbe, prvič predvajane pred največ dvema letoma, pa ne velja v času, ko je za zagotavljanje deleža te glasbe, glede na podatke iz evidence ministrstva, pristojnega za kulturo, na voljo manj kot 100 skladb.

Določbe novega 86.a člena zaradi njihovega posebnega položaja ne veljajo za radijske in

televizijske programe, ki so namenjeni madžarski ali italijanski narodni skupnosti, in za 3. program Radia Slovenija – program Ars.

K 4. členu:

Predlagana ureditev spreminja določbe o inšpekcijskem in prekrškovnem nadzoru nad izvajanjem zakona. Po veljavni ureditvi inšpekcijski nadzor opravlja Ministrstvo za kulturo, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (AKOS) pa le strokovno nadzorstvo nad izvajanjem posameznih zahtev in omejitev na področju radijskih in televizijskih programov, pri čemer nima možnosti izreka kazenske sankcije (globe). S prenosom opravljanja inšpekcijskega in prekrškovnega nadzora nad izvajanjem zakonskih določb – in sicer določb o radijskih in televizijskih programih posebnega pomena, programskih zahtevah in omejitvah, ki po tem zakonu veljajo za radijske in televizijske programe, ter programskih zahtevah, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju svojega programa – na en organ, tj. AKOS, bosta zato doseženi večja hitrost in učinkovitost postopkov nadzora. V vseh ostalih primerih pa bo nadzor, tako kot doslej, še vedno opravljalo Ministrstvo za kulturo oziroma njegov organ v sestavi, Inšpektorat Republike Slovenije za kulturo in medije. S predlagano ureditvijo sledimo rešitvi iz Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS), kjer inšpekcijski in prekrškovni nadzor že v celoti opravlja AKOS. Po evropski Direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki jo je v slovenski pravni red prenesel ravno ZAvMS, je namreč predvideno, da regulacijo televizijskih programov opravlja neodvisen regulatorni organ, kar AKOS kot neodvisna javna agencija vsekakor je.

S predlogom zakona smo glede na specifičnost predmeta zakonskega urejanja tudi natančneje določili postopnost v postopkih izreka inšpekcijskih ukrepov AKOS. Ta mora v primeru ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti najprej pisno opozoriti izdajatelja in odrediti, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šest mesecev, kot velja že po dosedANJI ureditvi. Kadar izdajatelj nepravilnosti in pomanjkljivosti ni mogel odpraviti v postavljenem roku zaradi objektivnih okoliščin, ki niso na njegovi strani, mora AKOS odrediti nov rok za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od šest mesecev. Če izdajatelj po poteku roka ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, AKOS začasno prekliče dovoljenje za največ 24 ur. Če izdajatelj kljub začasnemu preklicu dovoljenja najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, AKOS začasno prekliče dovoljenje za največ 48 ur. Če izdajatelj kljub drugemu začasnemu preklicu dovoljenja za največ 48 ur najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti, pa AKOS razveljavi dovoljenje.

S predlogom zakona določamo tudi, da AKOS pristojnemu ministrstvu predlaga strategijo razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji za naslednje petletno obdobje.

K 5.–25. členu:

V kazenskih določbah se določijo ustrezne višine glob v eurih. Veljavni zakon je namreč višino glob še vedno določal v tolarjih. Višina glob pa se bistveno ne spreminja. Določena je tudi nova kazenska določba, ki se nanaša na obveznost izdajatelja, ki v okviru medija dovoljuje komentiranje javnosti, da oblikuje in javno objavi pravila za komentiranje.

K 26. členu:

S predlagano prehodno določbo smo uredili vprašanje, po katerem predpisu se končajo postopki nadzora nad spoštovanjem določb veljavnega ZMed, ki so se začeli pred uveljavitvijo predloga zakona in do njegove uveljavitve niso bili končani. Predlagana rešitev določa, da se takšni postopki končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve predloga zakona. Prav tako je določeno prehodno obdobje za oblikovanje pravil za komentiranje in njihovo javno objavo ter vzpostavitev in objavo evidence iz 86.a člena zakona.

K 27. členu:

Določen je *vacatio legis* oziroma rok začetka veljavnosti predloga zakona, in sicer petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Novi 86.a člen pa se začne uporabljati 1. julija 2016.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Izdajatelj medija 9. člen

(1) Izdajatelj medija (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj) je pravna ali fizična oseba, ki izvaja dejavnost razširjanja programskih vsebin, v skladu s tem zakonom.

(2) Izdajatelj samostojno oblikuje programsko zasnovo medija in nosi temeljno odgovornost za njeno izvajanje.

(3) Dejavnost izdajatelja lahko obsega tudi ustvarjanje oziroma produkcijo programskih vsebin.

Pravica do popravka objavljenega obvestila 26. člen

(1) Vsakdo ima pravico od odgovornega urednika zahtevati, da brezplačno objavi njegov popravek objavljenega obvestila, s katerim sta bila prizadeta njegova pravica ali interes.

(2) Objava popravka se lahko zahteva v tridesetih (30) dneh od objave obvestila oziroma od dneva, ko je zainteresirana oseba zvedela za objavo, če zanjo iz objektivnih razlogov ni mogla zvedeti v okviru danega roka.

(3) Z izrazom obvestilo je mišljena vsaka objava vsebine, s katero sta lahko prizadeta pravica ali interes posameznika, organizacije ali organa, ne glede na to, ali je bila vsebina objavljena v obliki vesti, komentarja oziroma v kakršni koli drugi obliki.

(4) Z izrazom popravek ni mišljen samo popravek v ožjem smislu, to je zanikanje oziroma popravljanje zatrjevanih napačnih ali neresničnih navedb v objavljenem obvestilu, ampak tudi navajanje oziroma prikaz drugih ali nasprotnih dejstev in okoliščin, s katerimi prizadeti spodbija ali z namenom spodbijanja bistveno dopolnjuje navedbe v objavljenem besedilu.

Nadzor nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev 109. člen

(1) Strokovno nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona izvaja agencija.

(2) V okviru strokovnega nadzorstva agencija:

- nadzoruje izvajanje programskih zahtev in omejitev, ki po tem zakonu veljajo za radijske in televizijske programe (5. oddelek drugega poglavja);
- nadzoruje izvajanje zakonskih določb o radijskih in televizijskih programih posebnega pomena (3. oddelek drugega poglavja);
- nadzira izvajanje programskih zahtev, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju svojega programa (tretja in četrta alineja prvega odstavka 106. člena);
- predlaga pristojnemu ministrstvu strategijo razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji.

(3) Agencija:

- pisno opozori izdajatelja in odredi, da se kršitve, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določi in ne sme biti krajši od enega meseca in ne daljši od šestih mesecev, kadar ugotovi, da izdajatelj radijskega ali televizijskega programa krši določbe tega zakona ali podzakonskih aktov, sprejetih na njegovi podlagi, ali ratificirano mednarodno pogodbo, oziroma ne izpolnjuje programskih zahtev iz dovoljenja za izvajanje dejavnosti. Rok se lahko podaljša za največ tri mesece;
- začasno prekliče dovoljenje za izvajanje dejavnosti največ za tri mesece, če ugotovi, da po poteku

roka iz prejšnje alinee ugotovljene kršitve niso bile odpravljene;
- razveljavi dovoljenje za izvajanje dejavnosti, če ugotovi, da izdajatelj kljub začasnemu preklicu iz prejšnje alinee svoje dejavnosti najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ne uskladi z zahtevami agencije.

(4) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka pritožba ni dovoljena. Možen je upravni spor.

(5) Če agencija pri opravljanju strokovnega nadzora ugotovi kršitev, je dolžna podati predlog za uvedbo postopka o prekršku v primeru suma storitve prekrška po tem zakonu.

(6) Če agencija ugotovi, da se razširja na območje Republike Slovenije iz tujine program v nasprotju s tem zakonom in z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, o tem nemudoma obvesti pristojno ministrstvo.

(7) Agencija s splošnim aktom določi metodologijo strokovnega nadzorstva, s katero podrobneje določi način ugotavljanja izpolnjevanja programskih zahtev in omejitev iz 5. in 3. oddelka drugega poglavja ter tretje in četrte alinee prvega odstavka 106. člena tega zakona.

(8) Izdajatelji radijskih ali televizijskih programov morajo najmanj 30 dni hraniti posnetke vsakega posameznega dneva programa z vsemi objavljenimi programskimi in neprogramskimi vsebinami, kakor so bile zaporedno predvajane v 24 urah. V primeru tehnične okvare, ki je povzročila prekinitev snemanja, je izdajatelj o tem dolžan nemudoma obvestiti agencijo.

(9) Izdajatelji morajo za strokovno nadzorstvo kopije posnetkov iz prejšnjega odstavka izročiti agenciji najpozneje v osmih dneh od prejema njene pisne zahteve.

(10) Z aktom iz sedmega odstavka tega člena agencija določi tudi tehnične značilnosti in opremo posnetkov.

(Opomba: prenehanje uporabe določb tega člena za izdajatelje televizijskih programov oziroma za televizijske programe, glej tretji odstavek 50. člena ZAVMS)

KAZENSKE DOLOČBE

129. člen

(1) Z globo od 250.000 do 20.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

- če se po njegovem mediju z oglasi prizadene spoštovanje človekovega dostojanstva; spodbujajo raso, spolno ali narodnostno razlikovanje in verske ali politične nestrpnosti; spodbujajo dejanja, ki škodujejo zdravju in varnosti ljudi ali zaščitijo okolja ali kulturne dediščine; žalijo verska ali politična prepričanja; škodi interesom uporabnikov (tretji odstavek 47. člena);

- če razširja oglase, katerih pretežno ciljno občinstvo so otroci ali v katerih nastopajo otroci in vsebujejo prizore nasilja, pornografije ali drugih vsebin, ki bi lahko škodovala njihovemu zdravju ter duševnemu in telesnemu razvoju, ali kako drugače negativno vplivale na dovzetnost otrok (prvi odstavek 49. člena);

- če razširja oglase, s katerimi se neposredno spodbujajo otroci k nakupu izdelkov ali storitev z izkoriščanjem njihove neizkušenosti in lahkovernosti ali s katerimi se neposredno spodbujajo otroci, da bi prepričevali starše ali koga drugega v nakup izdelkov ali storitev ali s katerimi se neposredno spodbuja izkoriščanje posebnega zaupanja otrok v starše, učitelje ali druge osebe ali s katerimi se neupravičeno prikazujejo otroci v nevarnih okoliščinah (drugi odstavek 49. člena);

- če prek televizijskega programa predvaja prizore pornografije in pretiranega nasilja, ki bi lahko resno škodovalo duševnemu, moralnemu ali telesnemu razvoju otrok in mladolletnikov (prvi odstavek 84. člena);

- če predvaja vsebine iz prvega odstavka 84. člena tega zakona, ki utegnejo škodovati otrokom in mladolletnikom in niso omejene s tehničnimi sredstvi oziroma z zaščito tako, da otroci in mladolletniki do takšnih vsebin nimajo dostopa (drugi odstavek 84. člena);

- če predvaja televizijske prizore, ki vključujejo nasilje ali seksualnost, in le-ti niso del informativnih, izobraževalnih in umetniških ter drugih oddaj, ter ne gre za vsebine, ki bi kršile estetska in etična merila iz tretjega odstavka 84. člena tega zakona, ne da bi pred njihovim predvajanjem objavil akustično in vizualno opozorilo, da oddaje niso primerne za otroke in mladolletnike do 15. leta starosti, ali če te oddaje ves čas njihovega predvajanja niso označene s predpisanim vizualnim simbolom (tretji odstavek 84. člena);

- če predvaja programske vsebine, v katerih prevladujejo prizori nasilja ali seksualnosti, izven termina med 24. in 5. uro (sedmi odstavek 84. člena).

(2) Z enako globo se kaznuje za prekršek Radiotelevizija Slovenije, če predvaja oglaševalske vsebine na način, ki je v nasprotju s prvim odstavkom 94. člena tega zakona ali če oglaševalske vsebine predvaja na tretjem programu Radia Slovenija (drugi odstavek 94. člena).

(3) Z enako globo se kaznuje izdajatelj tiskane ali elektronske publikacije - pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ponuja pornografske vsebine v tiskanih publikacijah oziroma na oglasnih površinah tako, da jih lahko otroci in mladoletniki vidijo in kupijo, v elektronskih publikacijah pa pornografske vsebine niso omejene s tehničnimi sredstvi oziroma z zaščito tako, da otroci in mladoletniki do njih ne morejo dostopati (osmi odstavek 84. člena).

(4) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj elektronske ali tiskane publikacije – fizična oseba, ali druga fizična oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(5) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba izdajatelja državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, in odgovorna oseba Radiotelevizije Slovenije, če stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(6) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

130. člen

(1) Z globo od 250.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

- če oglaševalske vsebine v njegovem programu niso povsem jasno prepoznavne in posebej ločene od drugih programskih vsebin medija (tretji odstavek 46. člena) ali če neodplačno objavljeni oglasi niso posebej označeni kot taki (četrti odstavek 46. člena);

- če prikrito oglašuje (prvi odstavek 47. člena) ali če uporablja tehnične postopke, ki bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem ne omogočajo zavestnega zaznavanja oglaševanih vsebin (drugi odstavek 47. člena);

- če oglašuje alkoholne pijače po medijih ali na nosilcih iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona, razen če zakon ne določa drugače (četrti odstavek 47. člena);

- če kot naročnik oglasa vpliva na programsko zasnovo in uredniško neodvisnost medija (drugi odstavek 50. člena);

- če po radijskem ali televizijskem programu predvaja oglase v nasprotju s 93. členom tega zakona;

- če pri razširjanju oglaševalskih vsebin po računalniških povezavah, katerega namen je neposredno sklepanje pogodbenih razmerij z uporabniki teh povezav, jasno ne označi vsake pobude za sklenitev pogodbe ali če potencialnega pogodbenega partnerja nedvoumno ne opozori na finančne posledice, ki zanj izhajajo iz morebitne sklenitve pogodbe (117. člen);

- če kot sponzor televizijskih programov razširja programske vsebine ali ustvarja avdiovizualna dela (drugi odstavek 52. člena);

- če kot sponzor vpliva na sponzorirane vsebine in njihovo razporejanje v programski shemi ter s tem omejuje uredniško neodvisnost medija (prvi odstavek 53. člena);

- če razširja sponzorirane vsebine, ki spodbujajo prodajo oziroma nakup ali dajanje v najem izdelkov ali storitev sponzorja ali tretje osebe, še posebej s posebnim predstavljanjem teh izdelkov ali storitev (drugi odstavek 53. člena);

- če v nasprotju z zakonom razširja sponzorirana poročila, aktualne ali druge informativne programske vsebine (prvi odstavek 55. člena);

- če jasno ne označi vsake sponzorirane programske enote z navedbo sponzorjevega imena ali njegovega znaka (drugi odstavek 55. člena).

(2) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali izdajatelja državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

131. člen

- (1) Z globo od 250.000 do 20.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:
- če skupni obseg oglasov, TV-prodaje oziroma radijske prodaje in drugih plačanih obvestil v radijskem ali televizijskem programu v nasprotju s tem zakonom presega 20 odstotkov dnevnega oddajnega časa ali 20 odstotkov v celi uri (prvi odstavek 97. člena) ali če skupni obseg oglasov, v katerem niso vključene TV-prodaja in druga plačana obvestila v nasprotju s tem zakonom v televizijskem programu presega 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa (drugi odstavek 97. člena);
 - če skupno trajanje prodajnih TV-oken v dnevnem oddajnem času njegovega programa presega tri ure na dan ali če je število prodajnih TV-oken na dan večje od osem ali če niso jasno označena z vidnimi in zvočnimi znaki (četrti odstavek 97. člena).
- (2) Z enako globo se kaznuje za prekršek Radiotelevizija Slovenija, če na svojem programu predvaja oglase in druga plačana obvestila v skupnem obsegu, ki presega 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa, ali če na svojem programu predvaja oglase v skupnem obsegu, ki presega deset odstotkov dnevnega oddajnega časa, ali če delež oglasov in drugih plačanih obvestil na njenem programu v celi uri preseže dvanajst minut, v času med 18. in 23. uro pa devet minut na uro (prvi, drugi in tretji odstavek 98. člena).
- (3) Z enako globo se kaznuje za prekršek izdajatelj lokalnega, regionalnega, študentskega ali nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, če obseg oglasov in drugih plačanih obvestil na njegovem programu presega 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa ali dvanajst minut na uro ali če na svojem programu predvaja radijsko ali TV-prodajo (peti in šesti odstavek 98. člena).
- (4) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (5) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba Radiotelevizije Slovenija, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.
- (6) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba lokalnega, regionalnega, študentskega ali nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.
- (7) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz tega člena.

132. člen

- (1) Z globo od 200.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:
- če ne razširja programskih vsebin v slovenskem jeziku v skladu z zakonom ali če jih v nasprotju z zakonom razširja brez ustreznega prevoda v slovenščino (prvi odstavek 5. člena) ali če ne razširja v skladu s tem zakonom oglasov v slovenščini oziroma v slovenskem prevodu (prvi odstavek 51. člena);
 - če brez vpisa v razvid pri pristojnem ministrstvu izdaja programske vsebine (prvi odstavek 16. člena);
 - če izdaja radijski ali televizijski program brez dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (prvi odstavek 105. člena) ali med trajanjem njegovega preklica (šesti odstavek 105. člena);
 - če na zahtevo državnih organov ter javnih podjetij in javnih zavodov brez odlašanja brezplačno ne objavi nujnega sporočila v zvezi z resno ogroženostjo življenja, zdravja ali premoženja ljudi, kulturne in naravne dediščine ali varnosti države (25. člen);
 - če vsako leto najpozneje do konca februarja Uradnemu listu Republike Slovenije ne sporoči predpisanih podatkov za fizično ali pravno osebo, ki ima v njegovem premoženju najmanj petodstotni delež kapitala ali najmanj petodstotni delež upravljaljskih oziroma glasovalnih pravic ali imen članov uprave oziroma organa upravljanja in/ali nadzornega organa izdajatelja (prvi odstavek 64. člena) ali če v 30 dneh od njihovega nastanka ne sporoči spremembe teh podatkov (drugi odstavek 64. člena);
 - če v nasprotju s tem zakonom razširja programske vsebine drugih medijev po računalniških povezavah (drugi odstavek 116. člena).
- (2) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka

tega člena.

133. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

- če kot izdajatelj, ki je uveljavil pravico do kratkega poročanja, ne omogoči izdajatelju, ki dogodka ni mogel posneti, enkratne uporabe svojega posnetka (šesti odstavek 74. člena);
- če kot operater ne razširja v skladu z zakonom programov vseh izdajateljev, ki jim je izdano dovoljenje iz 105. člena tega zakona, če obstajajo tehnične možnosti za kakovosten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterja (prvi odstavek 112. člena) ali če ne razširja v skladu z zakonom radijskih in televizijskih programov iz 76., 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona, če obstajajo tehnične možnosti za kakovosten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterja (drugi odstavek 112. člena);
- če kot operater omogoči izdajatelju, ki spada pod jurisdikcijo Republike Slovenije, razširjanje radijskega ali televizijskega programa, če program ni vpisan v razvid pri pristojnem ministrstvu (četrti odstavek 112. člena);
- če kot operater ne oblikuje programskega sveta (prvi odstavek 114. člena) ali če v programski svet ne imenuje članov v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 114. člena);
- če kot operater razširja radijski ali televizijski program, za katerega njegov izdajatelj nima dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (prvi odstavek 105. člena) ali mu je bilo dovoljenje začasno preklicano (šesti odstavek 105. člena);
- če kot operater prizemljanskega digitalnega omrežja razširja radijski ali televizijski program, ki nima dovoljenja iz 104.a člena tega zakona za območje, ki ga pokriva operater prizemljanskega digitalnega omrežja s svojim signalom.

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

134. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik, če ne zvišuje deleža slovenskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času v skladu z drugim odstavkom 87. člena tega zakona.

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega člena.

(3) Z globo 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

135. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek javni zavod Radiotelevizija Slovenija:

- če evropska avdiovizualna dela nimajo večinskega deleža v letnem oddajnem času televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (prvi odstavek 92. člena);
- če slovenska avdiovizualna dela na 1. in 2. televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija skupaj ne zajemajo najmanj petindvajset odstotkov letnega oddajnega časa (drugi odstavek 92. člena);
- če avdiovizualna dela neodvisnih producentov ne zajemajo najmanj deset odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (tretji odstavek 92. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

136. člen

(1) Z globo od 200.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik:

- če v skladu s tem zakonom postopno ne povečuje obsega deleža evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času glede na prejšnje leto (drugi odstavek 89. člena) ali če vsako leto do konca meseca februarja pristojnemu ministrstvu in agenciji ne pošlje razčlenjenih podatkov o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto, tako kot je določeno v zakonu (prvi odstavek 91. člena);
- če v skladu z zakonom vsako leto ne poveča deleža avdiovizualnih del neodvisnih producentov v programih (drugi odstavek 90. člena).

(2) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja televizijskega programa pravne osebe ali izdajatelja televizijskega programa samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

137. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

- če kot izdajatelj radijskega programa v nasprotju s tem zakonom opravlja tudi televizijsko dejavnost ali če kot izdajatelj televizijskega programa opravlja tudi radijsko dejavnost (59. člen);
- če kot operater, ki izvaja telekomunikacijske storitve, izdaja radijski ali televizijski program brez dovoljenja za opravljanje televizijske ali radijske dejavnosti (61. člen).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

138. člen

Z globo od 90.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek novinar ali voditelj poročil iz 99. člena tega zakona, ki sodeluje pri oglaševanju (prvi odstavek 99. člena).

139. člen

(1) Z globo od 150.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj radijskega in televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj radijskega in televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik, če v dnevnem oddajnem času ne predvaja deleža slovenske glasbe v skladu s 86. členom zakona.

(2) Z globo 70.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj radijskega in televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

140. člen

(1) Z globo od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj splošnoinformativnega tiskanega dnevnika ali druga pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima v kapitalu oziroma premoženju tega izdajatelja več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajset odstotkov upravljavskih oziroma glasovalnih pravic, če je ob tem tudi izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja radijskega ali televizijskega programa ali pa opravlja radijsko ali televizijsko dejavnost (prvi odstavek 56. člena) ali če ima ob tem več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajsetodstotni delež upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju drugega izdajatelja splošnoinformativnega tiskanega dnevnika ali v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa (tretji odstavek 56. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja splošnoinformativnega dnevnika ali druge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

141. člen

(1) Z globo od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj radijskega ali televizijskega programa ali druga pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima v premoženju tega izdajatelja več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajset odstotkov upravljavskih oziroma glasovalnih pravic, tudi če je izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja splošnoinformativnega tiskanega dnevnika (drugi odstavek 56. člena) ali če ima ob tem več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajsetodstotni delež upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju drugega izdajatelja splošnoinformativnega tiskanega dnevnika ali v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa (tretji odstavek 56. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe izdajatelja radijskega ali televizijskega programa ali odgovorna oseba druge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

142. člen

(1) Z globo od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oglaševalska organizacija ali druga pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima v premoženju oglaševalske organizacije več kot desetodstotni lastniški delež ali več kot deset odstotkov upravljavskih oziroma glasovalnih pravic, tudi če je izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja radijskega ali televizijskega programa, ali če ima več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajsetodstotni delež upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa (prvi odstavek 60. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba oglaševalske organizacije ali druge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

143. člen

(1) Z globo od 1.000.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik:

- če na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša posamezni dogodek, ki je pomemben za javnost v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU, tako da bi bilo pomembnemu delu gledalcev na tem območju onemogočeno spremljanje tega dogodka (prvi odstavek 75. člena);
- če dogodek iz prvega odstavka 75. člena tega zakona na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša izdajatelj, katerega televizijski program lahko spremlja manj kot petinsedemdeset odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, ali pa je za sprejemanje takega programa potrebno dodatno plačilo (plačljiva TV) poleg RTV-prispevka in običajnega plačila za sprejem televizijskih programov po kablu (tretji odstavek 75. člena);
- če kot organizator pomembnih prireditev in drugih dogodkov, dostopnih javnosti, izdajatelju radijskega ali televizijskega programa ne omogoči, da uveljavi pravico do kratkega poročanja (prvi odstavek 74. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 70.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena

144. člen

(1) Z globo 600.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek operater pravna oseba ali operater samostojni podjetnik posameznik:

- če ne prijavi pristojnemu ministrstvu imena in zvrsti vsakega programa, ki ga prenaša in oddaja po svojem telekomunikacijskem sistemu, ali ga ne obvesti o vsaki spremembi teh podatkov v osmih dneh po vključitvi ali izključitvi programa oziroma po nastali spremembi (prvi odstavek 113. člena);
- če ne pošlje pristojnemu ministrstvu v petnajstih dneh od sklenitve kopije vsake veljavne pogodbe ali drugega dokumenta, iz katerega je razvidna urejenost avtorskopравnih razmerij z imetniki pravic do programov, ki jih prenaša in oddaja (drugi in tretji odstavek 113. člena), ali če ne obvesti pristojnega ministrstva o vsaki spremembi ali prenehanju veljavnosti posamezne pogodbe oziroma dokumenta iz 113. člena v določenem roku (četrti odstavek 113. člena);
- če ne pošlje pristojnemu ministru v vednost notranjega pravnega akta ali akta o imenovanju programskega sveta (tretji odstavek 114. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba operaterja pravne osebe ali operaterja samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek operater fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

145. člen

(1) Z globo od 500.000 do 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

- če v 15 dneh od nastanka spremembe oziroma od prenehanja ne prijavi spremembe podatkov iz drugega in tretjega odstavka 12. člena tega zakona ali prenehanja delovanja (prvi odstavek 14. člena);
- če pristojnemu ministrstvu ne da podatkov, kadar jih zahteva zaradi izvajanja veljavnih predpisov o medijih (drugi odstavek 14. člena);
- če kot imetnik dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti agenciji na njeno zahtevo ne pošlje v enem mesecu podatkov iz tretje alineje tretjega odstavka 105. člena tega zakona;
- (prenehala veljati)
- če za temeljno spremembo oziroma bistveno dopolnitev programske zasnove radijskega ali televizijskega programa ne pridobi predhodnega mnenja agencije (tretji odstavek 17. člena);
- če pri razširjanju programskih vsebin na vidnem mestu vsakega posameznega nosilca teh vsebin ne objavi predpisanih podatkov iz 23. člena ali drugih obveznih podatkov iz 24. člena tega zakona;
- če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa jasno ne označi ponovitve oddaje (drugi odstavek 85. člena);
- če kot izdajatelj televizijskega programa v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona ne sprejme in javno objavi pravil (etičnega kodeksa) s katerim določi kriterije ter pogoje za prikazovanje informativnih, izobraževalnih in umetniških ter podobnih oddaj, ki vključujejo prizore nasilja ali seksualnosti ali ne sprejme in javno objavi notranje pritožbene poti, ki jih lahko uporabijo gledalci, ki imajo pripombe glede izvajanja teh pravil (četrti odstavek 84. člena);
- če izdajatelj televizijskega programa vsako leto najkasneje do konca februarja za preteklo leto pristojnemu ministrstvu in Svetu za radiodifuzijo ne posreduje poročila o izvajanju pravil iz četrtega odstavka 84. člena tega zakona, ki mora vsebovati tudi podatke o prejetih pritožbah gledalcev in njihovi obravnavi (peti odstavek 84. člena);
- če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa agenciji nemudoma pisno ne sporoči tehnične okvare, ki je povzročila prekinitev snemanja (osmi odstavek 109. člena);
- če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa agenciji v roku 8 dni ne izroči kopij zapisov vseh objavljenih programskih in drugih vsebin po posameznih dnevih, kot so bile predvajane od 0 do 24 ure (deveti odstavek 109. člena).

(2) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali v izdajatelju samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 60.000 se kaznuje za prekršek izdajatelj fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

146. člen

(1) Z globo od 500.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek študentska organizacija izdajatelj radijskega ali televizijskega programa, če presežek prihodkov nad odhodki od dejavnosti uporablja v nasprotju z določbo prvega odstavka 80. člena tega zakona.

(2) Z enako globo se za prekršek kaznuje izdajatelj nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa - pravna oseba ali izdajatelj lokalnega radijskega ali televizijskega programa iz četrtega odstavka 77. člena tega zakona-pravna oseba, ki presežek prihodkov nad odhodki oziroma dobiček od dejavnosti iz prvega odstavka 81. člena tega zakona uporablja v nasprotju s tem zakonom (drugi odstavek 81. člena) oziroma če plače zaposlenih ter nadomestila za plače članov organov upravljanja in nadzora pri izdajatelju ter druga nadomestila presegajo tarife, ki jih veljavni predpisi in kolektivna pogodba zaposlenih v kulturi določajo za javne zavode (tretji odstavek 81. člena).

(3) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba študentske organizacije izdajatelja radijskega ali televizijskega programa, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa - fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

147. člen

(1) Z globo od 500.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organ iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, če mediju na zahtevo za dostop do informacije za medije ne da pisnega odgovora, ali bo na zahtevo odgovoril ali bo odgovor zavrnil, najpozneje do konca naslednjega delovnega dne od prejema zahteve ali če mediju ne da resničnih in celovitih informacij v dogovorjenem roku oziroma najpozneje v sedmih dneh po prejemu zahteve, pa bi na podlagi tega zakona to moral storiti (šesti odstavek 45. člena), ali če mediju nemudoma ne pošlje dodatnih pojasnil o zavrnilnem odgovoru iz četrtega odstavka 45. člena (osmi odstavek 45. člena).

(2) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

148. člen

(1) Z globo od 500.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek Uradni list Republike Slovenije, če najpozneje v 15 dneh od prejema naročila za objavo ne objavi predpisanih podatkov iz prvega in drugega odstavka 64. člena tega zakona (tretji odstavek 64. člena).

(2) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba Uradnega lista Republike Slovenije, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

148.a člen

(1) Z globo od 500.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj, če odgovorni urednik ne objavi popravka, ki ga je prejel v zakonitem roku, na predpisan način in v predpisanem roku, ali ga ni zavrnil v skladu z določbami tega zakona (27. in 31. člen).

(2) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje odgovorni urednik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

/